

DOMOLJUB

ŠTEV. 52.

V LJUBLJANI DNE 30. DECEMBRA 1931

LETO 44

Cena 38 Din za celo leto. Za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. V inzeratnem delu vsaka drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. Izlazi vsako sredo. Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu »Domoljuba«, naročnina, reklamacije in inserati Upravištvu »Domoljuba« v Ljubljani.

„Domoljubov“ urednik pred sodiščem

Našim kmečkim staršem je gotovo še v spominu žalostni slučaj »zakoncev« Bratun, ki sta imela svoje otroke zaprte v hlevu. Prav tako bo gotovo vsem še znano, kaj je govoril pri sodnijski razpravi proti omenjenima njun zastopnik, ljubljanski advokat dr. Janže Novak.

Po poročilu bivšega dnevnika »Jugoslovana«, ki še do danes ni preklicano ali popravičeno, je g. advokat pred sodiščem izrekel med drugim tudi te besede:

»Na deželi spe otroci od jeseni do spomladi v gnezdih, ki si jih sami spleto in opravljajo vanja svojo potrebo, spomladi jih pa skidajo.«

Zaradi te gorostasne trditve, ki se je po izjavi priča raztezala na 99 odstotkov slovenskih kmečkih družin, je urednik pribežal v 16. številki »Domoljuba« z dne 22. aprila 1931 članek z naslovom:

»G. advokat, nimate prave,

v katerem g. dr. Janžetu Novaku očita, da je storil s to trditvijo slovenskemu kmečkemu ljudstvu, posebno slovenskim kmečkim materam veliko krivico. To svojo trditev je podprl urednik s precej krepko lekcijo na račun kmetu, veri in duhovščini odtujene slovenske inteligence.

V približno istem smislu se je z izjavami g. dr. Janžeta Novaka pečal v več člankih tudi »Slovenec«.

G. advokat je obema listoma poslal tiskovni popravek, iz katerega je bilo pa precej jasno razvidno, da je on omenjene besede na sodišču res govoril. Zato sta oba lista objavila popravka odklonila.

G. doktor je zato vložil tožbo proti uredniku »Domoljuba« Košičku, uredniku »Slovenca« Kremžaru, izdajateljema teh listov: Rakovec in dr. Kulovec, proti tiskarju rav. Čeču in proti župniku J. Sokliču, piscu enega izmed »Slovenčevih« člankov. Zahteval je poleg kazni še 50.000 Din odškodnine.

Razprava, pri kateri je vse obtožence zastopal dr. M. Natlačen, se je vršila pred ljubljanskim senatom dne 23. decembra.

Razprava, katere izčrpen potek je popisana v božični številki »Slovenca«, je trajala nad pet ur. Poleg zagovornika dr. M. Natlačenega, ki je v sijajnem govoru pokazal ogromno delo slovenske katoliške inteligence, zlasti slovenskega duhovništva na polju kulture in vsestranskega napredka našega naroda in s tem neutemeljenost dr. Novakovih očitkov, so po dvakrat govorili tudi

obtoženci Kremžar, Soklič in Košiček. Vsi so v svojih govorih poudarjali, da je storil g. dr. J. Novak celokupnemu slovenskemu kmečkemu ljudstvu veliko krivico, ko je žalostni Bratunov slučaj posploševal na 99 odstotkov slovenskih kmečkih družin. Govorniki so poudarjali, da doslej še nihče ni izrekel kaj sličnega na račun slovenskih mater. Niti tujci in naši najzagrizenejši narodni nasprotniki v preteklih časih nam kaj takega niso mogli očitati. Ali je potem čudno, če nas italijanski fašisti psujejo z ušveci, svinjskimi pastirji in razbojniki, ako vidijo, da so celo med nami ljudje, ki izrekajo na račun vseh besede, kakor jih je izgovoril g. dr. Janže Novak?

Kaj je ugotovilo sodišče?

Sodišče je imelo za dokazano, da je g. advokat dr. Janže Novak res govoril sledeče:

Na zatožni klopi sedi namesto obtoženca prav za prav 50 letna slovenska kultura.

Na deželi spe otroci od jeseni do spomladi v gnezdih, ki si jih sami spleto; vanja opravljajo svojo potrebo, spomladi jih pa skidajo.

Imamo udobna poslopja za krave in prašičke, preskrbeli smo jim živinozdravnika, a za otroke nismo skrbeli.

Napravili smo urejena in udobna poslopja za krave in prašičke, za to smo dobivali celo nagrade, za dobra stanovanja otrok nismo skrbeli.

Skrbeli smo za dobro plemensko živino, a za higijeno dece nismo storili ničesar.

»Kmetu so dopovedali, kako je treba skrbeti za plemensko živino, a niso ga učili resno higijenske vzgaje narodovega naraščaja.«

»Postavljamo se z odlikovano živino, a zanemarjamo vzgojo mladine.«

»Deca je bila porinjena v hlev med krave.«

»Naši ljudje so prepuščeni svojemu nagonu.«

»Obtoženca sta žrtev tega kolektiva, to je celokupne slovenske inteligence, ki je zanemarila kulturno nalogo med narodom.«

Da je res govoril tako, so pričali v sod. svetnik Mladič, drž. pravdnik dr. Fellacher in časninarska poročevalca Podbevšek in Debevec. S tem je sodišče zavrnilo tožiteljevo trditev, češ, da on tega ni govoril.

Kljub temu pa sta bila urednika

Kremžar in Košiček obsojena,

prvi na 6000 Din globe in 3000 Din odškodnine, drugi pa na 1800 globe in 900 Din odškodnine, ker sta na račun sicer dokazanih trditve g. dr. Novaku zapisala nekaj preostrih besed, katere bi mu mogle vzeti dobro ime ali pa, ker je advokat, njegove klijente. G. advokat je namreč v svoji tožbi navajal, da so se kmečki ljudje menili, da ne bodo več k njemu hodili, ako je on res govoril besede, ki smo jih mi ožigosali in ki jih je res govoril.

Ostali štirje obtoženci so bili oproščeni.

Obsojenca in tožitelj so vložili priziv na stol sedmorice. Tudi, če tam ne uspeša, imata sladko zavest, da sta storila kot kmečka sinova svojo sveto dolžnost s tem, da sta branila čast ubogih, trpečih, a poštenih slovenskih mater.

Ali naj obupujemo?

Ni dvoma, da so razmere danes tako težke kot so bile redkokdaj. Naš kmet bi je danes boj za obstanek. V vsakem boju, naj bo vojna še tako dolgotrajna, končno zmaga vztrajnost in trezen premislek. Za dežjem pride sonce, za težkimi dnevi lepši. Zato ne smemo obupavati, ampak vzdržati, ne smemo se dati od nobene stvari zbegati, ampak vse razmere trezno in mirno presoati. Ne bo sicer naenkrat boljše, težko se bodo vrnila res dobri časi za kmeta, ni pa dvoma, da bodo nastopili spet taki dnevi, da bo mogoče shajati.

Na dve stvari bi radi opozorili, da lažje vzdržimo. Prva je: ne imejmo preveč in pa praznega strahu zaradi denarja. Nekateri se

noč in dan boje, da bo dinar padel in izgubil na vrednosti. Kdo na božjem svetu more danes v tej stvari povedati kaj gotovega? Kdo si upa z gotovostjo prorokovati stvari, ki se jih nikakor ne da po človeško izračunati. Kako lahko pridejo v veliko škodo tisti, ki nasedejo samim govoricam! Če imaš denar v posojilnici naložen, kaj ti pomaga, če ga dvigneš in porabiš za stvari, ki niso neobhodno potrebne? Čemu bi razkopaval, kar si s težavo spravil skupaj za stare dni, računajoč samo na negotove govorice. Kdor samo radi govorice dviga iz posojilnice za stvari, kjer bi se mogel potpeti, pač dela nes pametno. Kdor trezno premišlja, z negotovostmi ne računa. Ne pozabimo pa tudi tega: denar je v

posojilnicah najbolj varen. Vse naše posojilnice so z neomejeno zavezo. Za vsak krajar, ki je notri naložen, so poroki z vsem svojim premoženjem vsi, ki so člani kakše posojilnice in imajo pri njej kakšno posojilo. Danes, ko je to strašno pomanjkanje gotovine, res ne morejo posojilnice izplačati vsakomur, kolikor bi želeli. Toda tega niso krive posojilnice. One ne morejo držati doma v blagajni denarja, ki ga je kdo prinesel naložit, ampak ga morajo spet dati naprej v posojilo, ker bi drugače vlagateljem ne mogle plačati obresti. Pomanjkanje gotovine torej niso krive posojilnice in tudi denar v njih ni zato prav nič manj varen, če ga brž ne moreš dobiti. Bodimo torej radi tega mirni. Če pa bi se zgodilo, da bi izgubil denar na vrednosti, česar pa mi danes ne verjamemo, bi vsak enako izgubil v posojilnici kot doma.

Varujmo se tudi hujšakačev. V vsaki dobi, ki je težka, se dobi tudi nekaj ljudi, ki izrabljajo stisko drugih v svojo korist in ki imajo naravnost veselje nad tem, da komu škodujejo. Ne verujte torej vsaki govorici, ampak vsako stvar trezno premislite in če ji ne znate do konca, vprašajte tiste za svet, ki se na stvar razumejo.

Kaj pa Vincencijeve družbe?

Ponekod jih že imajo in jih že poznajo. Zlasti po mestih in po delavskih krajih. Na kmetih niso še dosti prodrele. In vendar bi ne bilo tako napačno, če bi imela vsaka župnija na deželi svojo Vincencijevo družbo.

Oče Vincencijevih družb je gotovo vsem kolikortoliko poznan. Ime mu je Friderik Ozanam. O njem se je že mnogo pisalo. Tudi v našem jeziku že.

Ime je vzelo od sv. Vincencija Pavelskega. Marsikje imajo namesto njih Elizabetne družbe. Ime jim je dano po sv. Elizabeti, katere sedemstoletnico smrti smo prav letos praznovali. Oba ta dva svetnika, sv. Vincencij Pavelski in sv. Elizabeta, sta se v življenju silno odlikovala po delavni ljubezni do bližnjega.

V okrilju naših Marijinih družb ali Katoliške akcije bi Vincencijeve družbe tudi po deželi prav lahko uspevale.

Naj napišem v naslednjih vrsticah, kako naj bi po kmetih delovale Vincencijeve družbe.

Prva, glavna misel bodi ta, da naj vsaka župnija podpira samo svoje domače siromake, ki so res siromaki in podpore tudi potrebni. Pa nikdar z denarjem, ampak le v blagu. Revnin otrokom bi napravljala obleko ali obutev, siromašnim bolnikom bi preskrbovala zdravila in plačevala zdravnika, ubožnim družinam bi kupovala moko, krompir in druge življenjske potrebščine.

Druga misel bodi ta: Vsi župljani bi morali biti člani Vincencijeve družbe. Prav ne razumite: vse družine v župniji. Vsaka družina naj bi dala vsak mesec po pravih določeno in razmeram primerno vsoto za družbene namene, pa bi se kar precej nabralo.

Napravimo malo računa. Vzemimo župnijo, ki bi imela 200 družin. Mesečni prispevek za vsako družino bi znašal recimo 40 Din. To je proti 150 Din, o katerih smo govorili v prejšnjem članku, gotovo malenkost. Na leto bi dala torej vsaka družina 480 Din. Na mesec bi dale vse družine 8000 Din, kar bi dalo celo leto 96.000 Din. Pred nabrano vsoto strmite. In še vprašujete, kaj bi Vincencijeva družba počela s takim bogastvom.

Naj pride kar hoče, mi ostanemo kar smo: pošten slovenski katoličani, ki držimo svoje in s svojimi. Naj bi se svet okrog nas podiral, mi vemo, Bog je z nami in nad nami, ne zapusti nas, če tudi nas poskuša.

Ali res poskuša? Živeli smo mi kot drugi narodi v zadnjem desetletju preko mere in preko svojih moči. Vsak naj bi sebe pogledal. Kako smo šli — vsi z morda malimi izjemami — za boljšim in udobnejšim življenjem, kako smo se bali vedno bolj težkega dela, kako smo hiteli za zabavo in mnogimi modami v obleki? Ali se vam ne zdi, da je ta poskušnja tudi opomin k skromnosti in varčnosti. Namreč k skromnosti in varčnosti tudi potem, ko minejo te razmere. In to je druga stvar, na katero se nam je zdelo potreba znova opozoriti. Le tisti rod bo kaj dosegel, ki zna kaj vzdržati in ki si zna kaj odpovedati. Tega nas uči z vso silo sedanja doba.

V šoli in poskušnji smo. Zato bi bila največja nespamet obupavati. Storimo prav vse, kar je mogoče storiti, zraven pa vzdržimo in vztrajamo. Pred vsem pa ohranimo v vsakem položaju hladnokrvnost in samozavest.

Ves nabrani denar naj bi romal v bližnjo hranilnico.

O njegovi uporabi bi sproti sklepal odbor. Odbor Vincencijeve družbe naj bi bil tako sestavljen, da bi vsaka vas imela v njem svojega zastopnika. Naloga vsakega odbornika bi bila: pobirati mesečne prispevke za svojo vas, poskušati v vasi potrebnih siromakov in jih pri sejah priporočati, pa tudi nadzirati, če se podpora pravilno uporablja. Vsak odbornik bi bil torej nekak krušni oče svoje vasi. Redne seje naj bi se vršile vsaj na vsakih 14 dni, po potrebi tudi vsak teden.

Če takih siromakov, ki bi bili podpore potrebni, v kaki vasi slučajno ni, ni to nič hudega. Vincencijeva družba ne sme siromakov delati, ampak tam, kjer so, jih mora podpirati.

Morebiti vas skrbi, kam bi šla Vincencijeva družba pri takih tisočakah s svojim dobičkom. Nič naj vas ne skrbi. Glavno pravilo bodi: Vse tisočake za potrebne siromake. Če bi pa kakšna družba radi blagostanja svoje okolice res imela kaj prebitka, bi se pa že našel primeren način, kako bi se preostanek razdelil. En načrt: Polovico preostanka recimo bi se dalo osrednji Vincencijevi družbi. V Ljubljani naj bi bil za našo banovino njen sedež. Drugi del bi se pa porabil v korist domačim siromakom, ali za ubožne učence, ali za kakše pogorelece. Kaj naj bi osrednja Vincencijeva družba delala z dobljenim denarjem, tudi ni težko svetovati. Podpirala bi z njim siromašne kraje, kjer prispevki domačih družb ne morejo pokriti vseh potreb za bedne in siromašne, podpirala naj bi siromašne pa nadarjene dijake itd. itd. Potreb je brez konca in kraja.

Ali vidite, dragi moji, kako široko je polje krščanske ljubezni? Dobrotljivost ne pozna nobenih mej.

Na eno stvar pa moram še prav posebno opozoriti. Vsaka družina bi se morala v vesti zavedati, da je dolžna podpirati Vincencijevo družbo. Pomesti bi bilo treba s tistim sebičnim stališčem, češ, meni ni treba Vincenci-

jewe družbe. Kar dam, lahko sam dam in dam, komur sam hočem.

Naravnost umazano, graje in obsodbe vredno je tudi še drugo stališče, ki ga nemalokrat srečujemo med ljudstvom. Treba je na primer popraviti pot, ki jo rabi več gospodarjev in sicer pridno rabi. Kadar pa pride čas popravljanja, se pa vsakdo izgovarja, da je skoraj nič ne rabi. Komaj parkrat na leto. Vsi drugi jo večkrat. Zato se jezi in zabavlja in se grdo drži, ker mora čisto popravljati prav tako kakor drugi. Na polju Vincencijevih družb bi se to načelo pojavilo morebiti z govorjenjem: »Zakaj moram toliko dajati za siromake? K meni jih nikoli ni bilo toliko, da bi jim bil na mesec dal kar celih 40 Din. Dvajset jih je zame zadostilo. Tako le govorjenje se mi zdi podobno prepiru dveh otrok, ki sta približno enako stara, pa je mlajši dobil za spoznanje večji kos kruha kakor starejši.

Učeno povedano bi se reklo: To je načelo gospodarskega liberalizma. Katoliško pa tako načelo ni. Še enkrat: Vincencijevo družbo podpirati bi morala biti vsakemu človeku zadeva vesti.

Kak navdušen patrijot mu bo morebiti zavrnil: »Skrb za siromake izročajo Vincencijevi družbi. Kaj pa država? Ali ni ona dolžna skrbeti za siromake?«

Dobro. Še to naj pojasnim. Država naj bi bila v zvezi, če bi skrb za siromake prevzele Vincencijeve družbe na svoje rame. Njih stremljenje naj lepo podpira. Tudi bi bile prav, ako bi nadzirala, če člani vestno izpolnjujejo svoje dolžnosti. In če jih ne, naj bi jih s svoje avtoritete primerno opozorila na dolžnosti do Vincencijeve družbe. In pa to naj bi poskrbelo, da bi prosjačenje od hiše do hiše, od občine do občine prenehalo. Vsak naj bi podporo dobival v kraju, kjer prebiva.

Ne vem, kako boste te misli sprejeli. Morebiti vam ne bodo všeč. Novo delo nalagajo. In skrb in zamero. Siromakom streči da je najbolj nevhvaležno delo. Opozarjam vas tu na besede, ki so jih naši škofje zapisali v skupnem pismu do vseh vernikov svojih škofij: »In vse delajte le radi Jezusa in vedno tako, kakor bi dajali le njemu in ne iščite za to od sveta nikake zahvale niti priznanja za svoja dobra dela!«

In zdi se mi, da bomo tako z manjšimi izdatki več dosegli in boljše obrnili darovane darove, kakor če še nadalje podpiramo počestne alkoholike.

Organizirajmo torej povsod delo krščanske ljubezni!

Pozor!

Tisočake zamnejavajo. Od dne 21. decembra do konca februarja bo treba zamenjati vse tisočdinarske bankovce. Narodna banka da za stare, če niso seveda ponarejeni, nove. Od zadnjega februarja naprej ti bankovci ne bodo več nikjer plačilno sredstvo. Na kmetih je sicer zelo malo tisočdinarskih bankovcev, vendar naj opozorimo na sledeče: Kdor ima kak tisočak doma, naj ga nese v posojilnico in ga tam naloži ali pa z njim plača dolg. To je najkrajša pot. Posojilnica bo zaznamovala, kdo je tisočak prinesel, za slučaj, če bi bil res ponarejen in ga bo potem poslala naprej Zadrugi zvezi. Poudarjamo, da je po našem mnenju ponarejenih tisočakov prav malo. Vendar se mora vsaka posojilnica za vsak slučaj zavarovati. Toliko v pojasnilo.

Ob nastopu novega leta poskusite svojo srečo!

Veliki dobitki

srečk za zgradbo katedrale

Dobrodelnega društva sv. Vincencija v Beogradu

so senzacija dneva!

V nadi na boljše čase bomo pričeli novo leto, ki se podkrepi s posestjo srečke za zgradbo katedrale!

Kupite še danes srečko za zgradbo katedrale

in v najkrajšem času se bo odločilo, ali Vam je bila sreča naklonjena!

Dobitki:

2 po Din 2,500.000	. Din 5,000.000
2 po Din 500.000	. Din 1,000.000
10 po Din 100.000	. Din 1,000.000
100 po Din 10.000	. Din 1,000.000
Skupni iznos dobitkov	. Din 8,000.000
Glavni dobitak	Din 5,000.000
Najmanjši dobitak . . .	Din 10.000

CENE SREČK:

$\frac{1}{4}$ Din 100.—, $\frac{1}{2}$ Din 50.—, $\frac{1}{4}$ Din 25.—

Žrebanje 1. maja 1932

SREČKE PRODAJAJO: vse kolekture, denarni zavodi, rimsko-katoliški župni uradi, cerkvene ustanove, dobrodelna društva itd.

GLAVNA UPRAVA:

Beograd, Ulica Jovana Ristića 20

PODRUŽNICA:

Zagreb, Trg Kralja Aleksandra 8

meri poslužil. Predvsem je zagrozil, da bo proglašeno nad Nemčijo obsedno stanje, ako bodo fašisti še naprej uganjali svoje burke. Dalje je z obširnim odlokom znižal vse plače na višino, kakršne so bile leta 1927, izdal ostre odredbe proti izvozu kapitala in znižal cene življenjskim potrebščinam.

Poljska

s Politiki napitnice ne pripisujejo važnosti. Zadnjič eukrat smo poročali o poljskih legionarjih, ki so obiskali Trst in Mussolinija in v napitnicah slavili Italijo na način, ki bi utegnil biti slovanski stvari prej v škodo kot v korist. Čudno postopanje poljskega odposlancstva smo tudi mi ostro ožigovali. Zdaj poroča uradno poljsko časopisje, da je Poljska največja pobornica mirovnih pogodb in da ne more nikakor in na noben način soglašati z Italijo, ki stoji za hrbtom Nemčije in hoče, da padejo nekatere meje, ki so jih določile mirovne pogodbe. Politika napitnic, kakor so jih govorili poljski legionarji, da je eno, politika resničnosti pa drugo. Poljska republika hoče — tako pravi poljsko časopisje — usmeriti svojo bodočnost po praveh, ki so bili jasno izraženi, ko je jugoslovanski zunanji minister Marinković v drugič bil v Varšavi.

s Splošno osiromašenje »tebra državec. Nezmožnost krmili živino in splošno osiromašenje kmetijskega ljudstva v vzhodnih poljskih pokrajinah je povzročilo strašen padeč cen goveje živine, svinj in ovac. Tako so prodajali na trgu v Varšavi živega ovna za 2 in pol do 3 zlate, živo svinjo za 60 grošev, enako za kuro ali pa za en kilogram telečjega mesa, ki so ga tudi prodajali za 60 grošev. Za konje so meše tarji ponujali 10 in še manj zlotov. Neki kmet je iz jeze konja, ki ga je prignal na trg, utopil; drugi kmet je prodal grivo in rep, ki ju je konju odstrigel, konja samega pa pustil na trgu, naj ga vzame, kdor hoče, zastonj (1 zlot je danes 6 Din 33 par).

Palestina

s Povsod volitve. Te dni bi se imele vršiti v Damasku občinske volitve. Še pred volitvami pa je prišlo med narodnjakarji in nasprotniki do hudih pouličnih izgrediv. Množica je napadla redarje, hoteli preprečiti potek svobodnih občinskih volitev. Časopisje poroča, da so bili narodnjakarji na tem, da propadejo, zato so se poslužili sile. Ker so izgredivniki streljali, so rabili orožje tudi redarji. Nad 20 je bilo pri spopadih mrtvih, več sto pa ranjenih. V vsem damaškem okraju so radi nemirov proglasili obsedno stanje. Volitve pa so odložili za nedoločen čas.

Francija

s Načrt pogodbe z ruskimi boljševiki. — Neki francoski časopis objavlja načrt dogovora med Sovjetsko Rusijo in Francijo, ki je bil podpisan 24. avgusta v Parizu med sovjetskimi poslanikom in generalnim tajnikom francoskega zunanjega ministra Barthelotom. Pogodba obsega šest členov. Po prvem členu se obvezujeta obe državi, da se medsebojno ne bojata vojskovali, po drugem členu nobena od držav-podpisnic ne bo pomagala tretji državi, ki bi napadla Rusijo ali Francijo. Po členu tretjem ne smeata državi sklepati pogodbe z državami, v katerih bi se Rusija obvezala, da ne bo kupovala francoskega blaga in nasprotno Francija rusko blago. Po 4. členu ne smeata državi vršiti nobene propagande, niti se vti-kati v zadeve druge države ter delati na tem,

da izvoleta prevrat z oboroženo silo. Po 5. členu ne smeata državi imeti nobenih organizacij, ki bi kršile popolno samostojnost in neodvisnost obeh pogodbenih držav in po členu 6. se obvezeta, da velja pogodba dve leti, po poteku tega roka pa se lahko odpove na eno leto. O podpisu pogodbe se morajo obvestiti Poljska, Romunija, Litva, Latvija in Finska. Trdi se, da se je Francija obvezala napram Poljski, da te pogodbe tako dolgo ne bo podpisala, dokler ne bo sklenjen rusko-poljski dogovor o nenapadanju. Isto tako se obveže tudi Poljska napram Romuniji in ostalim omenjenim državam.

Rusija

s Sovjeti in svetovni položaj. Na seji izvršilnega odbora v Moskvi je izvajal član vlade Molotov med drugim sledeče: Glavna naloga sovjetske vlade je, da se okrepi v duhu mirnega razvoja. Vodi se pogajanja s Poljsko za sklenitev nenapadalnega dogovora. Prav

RADION

Tebi ostanem zvesta

tako se bodo sklenile slične pogodbe že v najkrajšem času tudi z Romunijo, Finsko in Letonsko. Kar se tiče dogodkov v Mandžuriji, je nevarnost, da se ta spor razširi. Zaradi tega opazuje Sovjetska Unija z največjo pozornostjo razvoj dogodkov, ker se ne sme pozabiti, da Sovjetska Unija meji z Mandžurijo. Prepričani smo, da bodo naši hrabri junaki na Doljnem Vzhodu znali čuvati in braniti našo mejo. — Kar se tiče splošne razorožitvene konference, je izjavil Molotov, da na to ni treba polagati nobenih posebnih upov. Vlade kapitalističnih držav delajo na tem, da razbijejo konferenco in da si zajamčijo nadaljnje oboroževanje. Sovjetska Unija stoji čvrsto na stališču vseh doseženih načrtov za splošno ali delno razorožitev. Razorožitev in ohranitev miru, to je najvažnejša podlaga sovjetske politike. Vse pa izgleda, da se kapitalistične države vsem razorožitvenim predlogom smejejo in da se pripravljajo na nove pustolovščine. Položaj postaja vedno bolj napet in zamotan. Že več

Ljubljanski zdravnik dr. Tene Jamar, ki je izanesel novo, uspešno zdravilo proti jetiki.

Slovenci pri mitraljeski četi 2. bat. 19. pešpolka v Kragujevcu. [Več med božičnimi vožnjami]

Zimska oprava kitajskih vojakov v Mandžuriji, ki je znana po hudi zimi. Po zadnjih vesteh so borbe prenehale radi silnih snežnih zametov in strašnega mraza.

Krvavi nemiri v Damasku. Iranski kralj Faisal, ki se je hotel s pomočjo Angležev dati izklicati za kralja Sirije. Proti njemu kandidira poslednji kralj Egipta Abbas Hilmi. Med pristaši Faisala in Hilmi je prišlo ponovno do krvavih spopadov, v katerih je padlo več sto oseb. Radi tega so Francozi in Angleži sklenili, da se silyolitev kralja Sirije odgodi. — Na sliki: Kralj Faisal in staro-

Francoški pilot Coupet gradi posebne vrste letala, s katerim namerava napraviti polet v stratosfero in upa, da bo dosegel višino 17.000 metrov.

Poravnajte naročnino!

Slovenski vojaki pri 12. art. polku v Kos. Mitrovici.

Kraljevski sin med rudarji. Najmlajši sin angleškega kralja princ Jurij (levo) potuje v zadnjem času po rudarskih revirjih, da bi dobil točno sliko o življenju in trpljenju črnih mož. Povsod gre globoko v rudnike in se razgovarja v priprostini delavci.

krat se je poskušalo z vsemi mogočimi izjavami zaplesti Sovjetsko Rusijo v vojno, zlasti v Mandžuriji.

Amerika

s Se je dolar sveta vladar. Malo je znano, da ameriški bogataši vlagajo v razna podjetja ogromne kapitale, brez katerih se evropska podjetja ne bi mogla razvijati v taki meri kakor se danes. Ameriško trgovinsko ministrstvo je objavilo podatke, po katerih so ameriški kapitalisti doslej v povojnih letih vložili nad dve milijardi dolarjev (nad 110 milijard dinarjev) v razna evropska industrijska in trgovska podjetja. V to vsoto ni računani denar, naložen v državnih papirjih, posojilih, ki so jih najela evropske države v Ameriki. Od tega denarja je nad pol milijarde dolarjev vloženi v angleška podjetja, nad 300 milijonov dolarjev v francoska in nad 200 milijonov v nemška podjetja. Dalje je kapital ameriških bogatašev naložen v raznih podjetjih v Češki, na Norveškem, Švedskem, v Italiji in Švici. Zelo redki so dolarji, naloženi v podjetja, ki se nahajajo v vzhodnih državah Evrope.

s Razno. V N. Side Pittsburgu je umrl Marko Ostrončič iz vasi Goljek v Beli krajini. — V West Allis, Wis. je preminula 47 letna Marija Jare. — V Clevelandu so pokopali Jurija Malovrha z Babne gore, fara Polhov gradec. — V Clevelandu je zapustila solzno dolino Neža Bratel, roj. Gornik, iz vasi Gora, fara Sodražica. — V Barbetonu O. so pokopali Jakoba Sabca, doma iz Postojne. — V Denver, Colo., so položili v grob Antona Videtič iz vasi Dol, fara Suhor v Beli krajini. — V Willard Wis. je preminul 52 letni kmetovalec Janez Luzović iz vasi Brniki v cerkljanski fari. — V Reading Pa. so roparji ubili trgovca Janeza Šimeca iz Gribelj v Beli krajini. — V rudniku v Castlegate Utah, se je ponesrečil Albert Zmrzljak. — V Radley Kans. je umrla Ana Teršinar. — V Milwaukee je preminula Alojzija Kuhar, roj. Fink, iz Irče vasi pri Novem mestu. — V Clevelandu so pokopali Janeza Cvitkoto iz vasi Mihoc, fara St. Jernej na Dolenjskem.

Drobne novice

19 raznih ver je v Češkoslovaški.
41.334.923 prebivalcev ima po zadnjem ljudskem štetju Francija.
1.800.000 Din bo znašala v tem letu znana Noblova nagrada, ki jo dobe oni, ki so za človeštvo napravili kaj izrednega.
2226 po vojni porušeni cerkva so že popravili, oziroma na novo sezidali v Franciji.
Ogenj je nastal v gradu bivše württemberške dinastije v Stuttgartu. 75 milijonov škode.
500 milijonov frankov posejila »išček« Češkoslovaška v Franciji. Pravi jo, da ga bo težko »našlac«.

Se nadalje bodo lahko zaposleni v Franciji inozemski delavci, vendar največ le na kmetih.

5.057.000 brezposelnih je bilo konec novembra v Nemčiji; v Čehoslovaški v istem času 337.000.

V italijanskem Milanu je umrl Arnaldo Muscolini, brat italijanskega ministrskega predsednika.

Novo ofenzivo so začeli Japonci v okolici kitajskega Činčova.

Zopet više sv. razpela v braziljskih sodiščih. Franson besne.

V republiki Čile so zopet imeli revolucijo.

REVMATIČNE BOLEČINE

morele zaustaviti

Neglede nato, so li bolečine v mišicah ali v členkih, SLOAN-OV LINIMENT jih bo odpravil. Brez utiranja — takoj prodre, greje in umiri. Ne trpite — imejte vedno steklenico pri roki.

Rabite SLOAN-OVO mast proti revmatizmu, išiasu, bolečinam v križu, bolečinam v hrbtu, bolečinam distorzije in kontuzije in proti vsem vrstam boleznim v mišicah.

Dobiva se v vseh LEKARNAH in DROGERIJAH

SLOAN-ov LINIMENT

odpravi bolečine

KAJ JE NOVEGA

d 44 let je dopolnil v decembru naš krajci Aleksander.

d 60 let je dopolnil 27. decembra znani skladatelj g. Emil Hochreiter. Bog ga živi!

d Nova odbornika Družbe sv. Mohorja. Namesto gg. stolnega kanonika Jan. Vidovica in prof. Ivana Hutterja v Celovcu sta bila izvoljena za odbornika Družbe sv. Mohorja gg. prof. Anton Cestnik v Celju ter župnik in pisatelj F. S. Finžgar v Ljubljani.

d 30-letnico mašništva je obhajal 22. decembra g. P. Vincencij Kunstelj pri Novi Štiti na Dolenjskem. Bog ga blagoslovljaj še mnogo let!

d 50-letnico smrti Avgusta Šenoe, velikega hrvatskega književnika so proslavili preteklo nedeljo v Zagrebu z velikimi svečanostmi.

d Zanimivo mašniško posvečenje. Te dni je bil v Belgradu posvečen v duhovnika gospod Milorad Avramović. Novomašnik je pravi Srb in Sumadinec, doma iz Topole. Za svetovne vojne je prišel kot deček v Francijo. Tam je začel hoditi v šolo. V Belgradu je nadaljeval učenje. Ko je napravil maturo, je zopet odšel v Francijo. Postal je katoličan in se je nato vpisal na bogoslovno vsehšolsko. In glej, sedaj je daroval prvo sv. daritev. Naj bo g. novomašniku srečna življenja pot!

d Potres so čutili pozno na sveti večer in na praznik popoldne v Ljubljani in po nekaterih drugih podeželskih krajih.

d Novo uspešno zdravilo proti jetiki je iznašel ljubljanski zdravnik dr. Tone Jamar.

d 400.000 Din za božičnico rudarskim otrokom je darovala Trboveljska premožkopna družba. Le naprej po tej poti!

8 milijard narodnega premoženja je napravil bivši ministrski predsednik Madjarske grof Bethlen.

Napad na japonskega poslanika v ruski Moskvi je baje pripravljala češki diplomatski uradnik Vanjek.

Dva potniška parnika sta trčila ob japonski obali; 50 oseb mrtvih.

Bivši češki poslanec Stransky, lastnik časopisa »Lidove Novine«, je umrl.

V katoliško cerkev je prestopil protestant lord Cleamore v Londonu.

Skladišče za 70.000 avtomobilov so zgradili pri postaji Viktorija na Angleškem.

d Tovarniško delavstvo na Jesenicah za enkrat se ne bo odpusteno. Pač pa so mu znatno znižali plače, kar je bil bržčas tudi glavni namen merodajnih gospodov.

d Obrat je ustavila tovarna stroji v Majšpergu pri Ptuj; 140 delavcev na cesti.

d Moderno električno razsvetljavo dobi do 1. novembra 1932 Kočevje.

d Proti celodnevemu pouku na srednjih šolah so se izjavili starši na shodu v ljubljanskem Mestnem domu dne 27. decembra. Sploh je vladalo na zborovanju mišljenje, da se morajo pri šolskih preuredbah upoštevati tudi želje in mnenja staršev. Prav tako!

d Kmetijski pouk po radiu v prvi polovici januarja. Odbor za radio-predavanja sporoča, da se vrše v prvi polovici meseca januarja po radiu naslednja kmetijska predavanja: V nedeljo 3. januarja ob 8 predava ravnatelj ing. Lah o »pomenu dobrega semena za pridelke«. — V četrtek 7. januarja ob 18 predava voditeljica gospodinske šole s. Izabela Gosak o predmetu »Kako naj gospodinja vpliva na ugodnost in udobnost v kmetički hiši.« Gospodarji, pošljite k temu predavanju svoje žene in hčere! — V nedeljo 10. januarja ob 8 predava ravnatelj mlekarne šole ing. Sabec o predmetu »Kako je s mlekarstvom drugod in kako je pri nas.« — V četrtek 14. jan. ob 18 predava ravnatelj mlekarne šole ing. Sabec o predmetu »Pota in cilji k podvigu našega mlekarstva«.

d Poizvedovanje. Franc Hočevar, rojen 7. avgusta 1864 na Kamnem vrhu št. 11, župnija Ambrus na Dolenjskem, je leta 1917 zapustil Westfalsko in od tega časa je pogrešan. Njegova žena, ki stanuje na Westfalskem,

Najdaljši predor v češkoslovaški republiki je na novo odprt progi Handlova—Horní Stubna (2012 metrov).

V Moskvo potuje spomladi predsednik turške vlade Ismet paša.

Gandhi je prispel 28. decembra v indski Bombaj.

1200 bank so zaprli v letu 1931 v Ameriki.

Za 20 odstotkov so znižali cene smodkam na Madjarskem.

Skoraj polovico šol hočejo zapreti bodoče leto v Mehiki. Varčevanje!

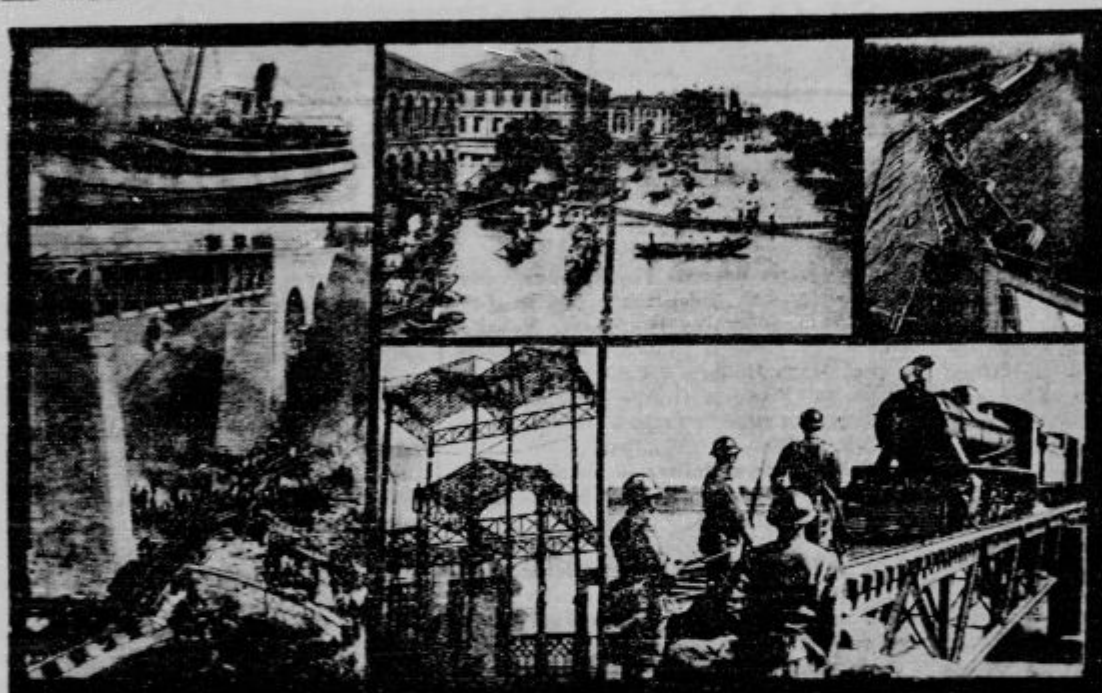
Za 10 odstotkov so znižali plače državnim uslužbencem na Finskem.

Srečno in veselo NOVO LETO!

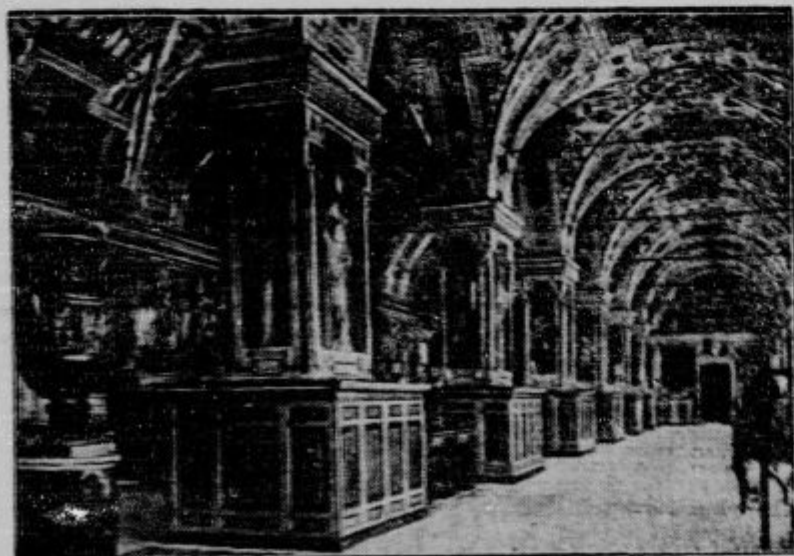
Uprava, uredništvo

Največja evropska tovarna za lokomotive preneha z delom. Tovarna za lokomotive Henschel in sin v Kasselu je naznanila oblasti, da bo z 31. decembrom popolnoma prenehala z delom. V to so jo prisilile brezupne gospodarske razmere. Tovarna zaposluje še danes 2100 delavcev. Vsako leto je dobavila nad 700 lokomotiv.

Katastrofe leta 1931. Kratek pregled katastrof, ki so se pripetile v letu 1931: (zgoraj levo) francoski parnik »St. Philibert«, ki se je s 300 letniki potopil ob izviru reke Loire. — Levo spodaj: Strašen atentat na brzovlak pri Batorbagy na Madjarskem in atentat na vlak pri Jüterbog (desno zgoraj). Oba atentata je izvršil Silvester Matuška, ki so ga aretirali. — V sredini spodaj: Razvaline monakovske steklene palače, ki je z mnogimi neizmisljivimi umetninami gorela. — Spodaj desno: Japonski vojaki ob mostu čez reko Noni v Mandžuriji, za čigar poset so se Japonci in Ki tajci sedito borili.

Vatikan nemirno se je zgodila v slavni vatikanski kapli. Del slavnosti se je podrl in porušil v razvalinah 4 delov. Slavnost je bila velika, ker so razvaline poškodovale tudi okrog 20.000 ljudi.

Bivši kardinal Billot. V jezuitskem samostanu v Gallu pri Rimu je v svojem 86. letu umrl bivši franc. kardinal Billot. Papež Pij X. ga je l. 1911 imenoval kardinalom in je bil od takrat zastopnik jezuitskega reda pri Vatikanu. V septembru l. 1927 se je odpovedal vsem žalem in stopil v samostan.

Dr. Fred baron Koranyi, bivši finančni minister v Bethlenovi vladi, je bil te dni ponovno imenovan za finančnega ministra v kabinetu Karolyja. Svojeas je bil Koranyi več let madjarski poslanik v Parizu.

Nesporazum. — »Matička ali ste opazila, če je imel mesar teletje nožice?« — »Ne, milostiva, bil je v škornjih.«

ga že dolgo časa išče brez uspeha. Kdor ve, kje se nahaja Franc Hočevnar, ali kje in kdaj je umrl, naj to naznani na naslov: Vikar Tensundern, Hövel bei Hamm, Westfalen, Nemčija.

d Prihodnji živinski sejem v Ljubljani se radi praznika Sv. Treh kraljev vrši v torek dne 5. januarja 1932.

d Resnosti in globine manjka. V učiteljski »Prosveti« priobčuje g. učitelj D. P. daljši članek o »Našem nacionalizmu«. Med drugim pravi, da slovenski narodni zavesti manjka resnosti in globine in je preveč površna in prelahka. G. pisatelj navaja za to več dobrih dokazov, med njimi tudi sledečega: »Vsaka stvar na svoje mesto! Tako mislim tudi, da ni prav, če proslavljamo svoje pesnike in pisatelje, ki jih v ostalem cenimo, ko jim odkrivamo spomenike s plesom in narodnimi vesellicami. Ne vem, kakšno bi zagodel spet pokojni Cankar vsem nam rodoljubom šentflorjanskim, ko bi vstal iz groba po odkritju njegovega spomenika na Vrhniki. Takrat se je na račun tega spomenika narod spet naplesal in napil. To, po mojem mnenju, ne vzgaja ljubezni in spoštovanja do naše kulture in s tem celo žalimo spomin naših duševnih velikanov.«

d Vprašaj se, ali si zadnje dni izvršil kako dobro delo napram svojemu, v stiski se nahajajočemu bližnjemu? Koliko potrebnih rezevežev si nasitil, kolikim brezposelnim si vsaj zasilno pomagal? In če so šle solze in vzdih potrebnih doslej mimo tebe, ali hočeš tudi nadalje samo sebi streti?

d Zborovanje stanovanjskih najemnikov je bilo 27. decembra v Zagrebu. Sprejeli so resolucijo, ki zahteva znižanje najemnin za stanovanja in druge prostore. Resolucijo je podpisalo 32 stanovskih in drugih organizacij.

d Vincencijeva zbirka za božično podporo revnih družin v Kranju, je dala 7910 Din. Z denarjem in blagom je bilo obdarovanih 27 revnih družin in 33 posameznikov. Koliko lažje bi bilo na svetu, ako bi imela vsaka fara svojo delavno Vincencijevo konferenco!

d Ljubljanski sodišče je razsodilo, da sta svoječase nesreče, ki se je pripetila 15. dec. 1930 vrhniškem avtobusu na cesti med Drenovim gričem in Logom, kriva tako državni zaklad, kakor tudi Jugo-promet. O tej stvari bo razpravljalo še prizivno sodišče.

d Še pozimi ni miru pred njimi. Posestnikov sin Brčon France iz prijaznega Javorja nad lepo šmarsko vasio pri Litiji je odšel pretekli teden v gozd po drva. Med potoma se mu je nudil zanimiv prizor, ko je opazil v solnčni prisojni strani na bregu greti se družino treh gadov, ki so na snegu uživali solnčno gorkoto. — Hitro je pograbil kol in z njim udaril po gadih, od katerih je dva pobil, tretji pa je ušel po snežni skorji v gozd.

d Ministrski predsednik general Živković ki je odšel na oddih v Vrniško banjo, je že odšel proti Belgradu.

d Zunanji minister dr. Marinković je odpotoval v Švico na daljše zdravljenje.

Domanikanie spanja

je največkrat posledica nervoznega stanja. Stalno negovanje telesa s Fellerjevim blagodišcem Elzafidom, tem skozi 35 let preizkušenim domačim sredstvom in kozmetikom, vedno pomaga. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 veliki specialni steklenici 62 Din brez daljnjih stroškov pri lekarnarju Feller, Stubica Donja, Elzatr 16. Savska.

d Zima tudi ob morju. Po snegu, ki je padel pred nekaj dnevi, je zavladalo v Šibeniku zelo hladno vreme, in je ponoči padla toplota pod ničlo. Ker ni bilo nobenega vetra, se je naredila tenka ledena skorja. Ta se ni napravila samo ob obali, temveč po vsej luki, tako da so ladje zjutraj, ko so začele pluti, napravile velik šum z rezanjem ledu.

d Še pet novih gimnazij dobi Belgrad.

d Nov 80 000 m² velik park hočejo urediti sredi Belgrada.

d Javnemu prometu je bila izročena te dni železniška proga Trebinje—Bileća.

d Strašen čin slabomrneža. V Belgradu je 28 letni Milan Nerandžić ustrelil očeta in mater, težko ranil brata in končno izvršil samomor.

d Predavanja na belgrajski univerzi se zopet začno 11. januarja 1932.

d Novo pravoslavno cerkev je blagoslovil preteklo nedeljo v Pančevu srbski patriarh.

d Za izvoz rib iz Splita na Dunaj se trudi Splitska ribiška zadruga. Prva pošiljka v teži 1000 kg je že odšla. Če se bo poskus posretil, se bodo pošiljke nadaljevale skoz vso zimo. d Zopet bo pričela obratovati tovarna vagonov »Ferrum«.

d Nikakšnega raka na krompirju niso ugotovili v Jugoslaviji v letu 1931.

d Obremenitev posameznih mest s sedeži banovin. Posamezna mesta s sedeži banovin kažejo sedečo obremenitev: na prvem mestu stoji Ljubljana, kjer odpade na vsakega prebivalca 2497.65 Din občinskih dolgov, šele za njo pride Belgrad s svojimi 1871.48 Din na vsakega prebivalca in nato slede Split z Din 1741.67, Niš z Din 1379.10, Zagreb z Din 968 36 par. Cetinje z Din 650.25, Banjaluka z Din 469.35, Skopje z Din 215.94 in Novi Sad z Din 66.61.

d Modern hotel s 180 sobami hočejo zgraditi v Splitu Svicarji.

d Koliko plačajo za srebrni denar. Kakor je bilo že uradno objavljeno, kupuje Narodna banka za državo (v zvezi s pripravami za kovanje srebrnikov po 10 in 20 Din) stare srebrne novce. Zaenkrat so na podlagi svetovne cene srebra določene naslednje odkupne cene: srebrni dinarji 2.50 Din, srebrni novci za 2 Din 4.50 Din in srebrni novci za 5 Din 12 Din; srebrni avstro-ogrske novci za 1 krono 2.25 Din, za 2 kroni 4.50, za 5 kron 11.60 Din; srebrni tolarji Marije Terezije 12.50 (vse za komad). Te cene so izračunane po vsebini čistega srebra na podlagi svetovne tržne cene za srebro.

d Požar je uničil gospodarsko poslopje z vsem inventarjem posestniku Zupanu pri Dev. Mariji v Brezju poleg Maribora.

d Ogenj je upepelil gospodarsko poslopje Jožefa Bruleu v Gaberju v Gorjanskem pogorju.

d Požar je uničil v Belgradu velik mlin, last tvrdke Popović. Škode 10 milijonov Din.

d Korpušni ljudje morejo s skrbno rabo naravne »Franz-Josef« grenčice doseči izdatno izpraznjenje črev brez napora. Številna strokovna poročila potrjujejo, da so z učinkom »Franz-Josef« vode zelo zadovoljni tudi bolniki, ki jih muči bolezen na ledvicah, protin, revmatizem, kamena ali sladkorna bolezen. »Franz-Josef« grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

d Na begu ustreljen. Uradno poročajo: V Zagrebu zaprti komunist Anton Šarič je javil oblasti, da hoče pokazati v nekem gozdu skrite važne komunistične spise. Ko je prišel

z večjim številom policistov do neke klopi, je pričel bežati. Ker se Šarič ni odzval klicu »stoj!«, je bil na begu ustreljen.

d Levo roko si je zlomil g. Kanduč, znani posestnik iz Tenetič pri Litiji.

d Acetilenski aparat se je razletel. 20 letni Jernej Kastelic, vajenec pri mesarju Otorepcu v Ljubljani, je popravljal acetilenski aparat. Aparat je naenkrat razneslo. Kos aparata je z vso silo priletel Kastelicu v čelo ter ga močno ranil. Na pok so pritekli ljudje in našli Kastelica že vsega krvavega in nezavestnega. Na čelu je imel veliko in globoko rano ter mu je bila prebita črepinja. Poškodba je bila taka, da bi bila vsaka zdravniška pomoč brezuspešna. Kastelic je bil doma iz Št. Jurija pri Grosupljem.

d Težko si je pretresel možgane na zemunskem pristanišču g. Dominko Hobjančič. Ko se je hotel izkrcati, je udaril ob drog in padel v vodo. Mornarji so ga rešili.

d Zmrznil je pred nekim kozolcem na ljubljanskem Barju invalid Franc Kržič, pristojen na Brezovico pri Ljubljani.

d Pod kolesa avtomobila je padel posestnik Franc Cvelbar z Vrha pri Št. Jerneju. Težko vozilo mu je dvakrat zlomilo roko in tudi na glavi je dobil težke poškodbe.

d Umrl je v Kotu pri Ribnici Ivan Mihelič zaradi zastrupljenja krvi. Star je bil 17 let. Kot priden krošnjak je bil znan daleč okrog po Sloveniji. Udeleženci lepega pogreba so pokazali, kako zelo je bilo vsem žal za življenje mladega in pridnega fanta. Naj počiva v miru!

d Ko je na gomile padel sneg. V Domžalah so pokopali Milko Anžin iz Depalje vasi. — V Ptujski gori je umrla 83letna Ana Gojkovič. Zapušča 85 let starega vdovca. — Na Mirni se je poslovil od sveta graščak Ivan Bulc. — V Mariboru je preminula ga. Marija Krizanc, soproga zemljoknjižnega ravnatelja. — V Ljubljani so položili v gomilo go. Marijo Maček, soprogo znanejšega gostilničarja. — V Bitnjah pri Boh. Bistrici je zaspal v Gospodu vrl katoliški mož g. Tomaž Krek. — V Kamniku sta se preselila v večnost 6-letna Cecilija Birk in 53letni gostilničar g. Martin Vrhovnik. — V Cerknici je zapustil solzno dolino gostilničar in sodavičar g. Andrej Zgonc. — V Zagrebu je zatislil na veke oči g. Gustav Smola, kapelan v pok. So ga prepeljali v Ljubljano. — V Založu pri Ljubljani je zapel mrtvaški zvon posestniku g. Francetu Sicherlu. — V Kranju je odšla po plačilo na drugi svet odvnetnikova vdova ga. Marija Deu. — V Lučanah v Avstriji je zasvetila mrtvaška sveča tamošnjemu dekanu in župniku g. Ludoviku Ribiču. — V Dobjem pri Prevaljah so zasuli v grob 59letnega uglednega veleposestnika g. Jožeta Plešivčnika. — V Ljubljani je umrl šolski sluga g. Jakob Sedej. — Istotam so pokopali 80letnega Karola Goršiča. — V Zagrebu se je poslovil od sveta vseučiliški profesor, učenjak dr. Milan Prelog. — V Mostah pri Ljubljani je preminula ga. Ivana Zorič. — Istotam je zaspal v Gospodu gostilničar in mesar g. Andrej Primc. — V Šmartnem

Prilporeča se prvi slovenski zavod

Vzajemna zavarovalnica Ljubljana

v lastni palači ob Miklošičevi in Masarykovi cesti

PODRUŽNICE:

Celje, Palača Ljudsko posojilnice, Zagreb, Starčevićev trg 6, Sarajevo, Aleksandrova cesta 101, Split, Ulica XI. bika 22, Beograd, Poincareeva 2

ob Dreti so položili v gomilo šolskega upravitelja g. Josipa Poberaja. — V Podcerkvi je zapel mrtvaški zvon gostilničarki ge. Petrič Mariji, roj. Krašovec. — V Novem mestu je umrla ga. Pepina Jelenčičeva, roj. Jakac. — Na Brdu so pokopali gđe. Josipino Gostič. — V Zagrebu je odšel na drugi svet g. Joško Medić. — Počivajte v miru!

d Za fante bodo duhovne vaje v Domu od 2. do 6. januarja 1932. Priglasite se: Dom duh. vaj, Zrinjskega cesta 9, Ljubljana.

d Ogrožena lepota uide nevarnosti škodljivih učinkov solnca, vetra, vlage in starosti samo z dnevno nego medicinsko učinkujočih obrambnih sredstev, kot so: Fellerjeva Elsa-pomada za zaščito lica in kože ter Fellerjeva Elsa-pomada za rast las. Skozi 35 let preizkušene. Za v naprej poslanih 40 Din se dobi dva lončka brez nadaljnjih stroškov v Elsafluid-tovarni Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elzatrč 16, Savska banovina.

d Surovo maščevanje. V Vel. Lahinji pri Črnomlju so neznan zlikovci izvršili dejanje, kakršnih ljudje doslej niso bili vajeni. Posestniku Jožetu Gregriču so s silo odprli zidnico v 1 km oddaljenem vinogradu, poškodovali razno posodo in orodje in odprli sode, da je izteklo 12 hektolitrov vina po tleh. Na strehi so razbili nad 200 opek. Ravno tako so na hramu Mihe Simončiča pobili 80 opek. Vidi se, da to niso bili tatovi, ampak zlobneži, ki so se hoteli le maščevati. Zakaj, ne vem! — Tatovi pa so odnesli posestniku Mihaelu Kuzmi iz Butovja iz svinjaka dobro rejeno svinjče. Upamo, da bomo javnosti kmalu lahko postregli z imeni zlikovcev.

d Listnina uredništva. Vsem, ki se zani-majo za naslov g. Poljsaka na Dunaju, sporočamo, da nam zaenkrat s točnim njegovim naslovom ni mogoče postreči. Ko ga izvemo, bomo to kar v listu objavili.

Voščila

Vesele praznike in srečno novo leto žele svo-jim sorodnikom in znancem, alovanskim fantem in dekletam in vsem čitateljem »Domoljubac« sledeči:

Is Francije (Alzacija):

Marko Goršek z družino, Franc in Antonija Schmidt, Jože Stempihar, Franc Lipovšek, Ciril Fric, Franc Berzin.

Vojski 19. pp. 5. četa iz Kragujevca:

Vidmar Franc (Kamen vrh), Jože Hrovat (Kamen vrh), Zajo Jože (Malo Globoko), Jože Zafetelj (Kuželjevec), Muhic Jaka (Ambrus), Zidar Martin (Vel. Loka), Juvane Karol (Ponikve).

Rojaki is Francije (Festigus-Marne):

Franc Knavs (Bergarji), Stefan Knavs (Pa-peži-Osilnica), Josip Rusec (Bergarji) in Matija Janež.

Is francoskih gozdov (Monzay-Meuse):

Joško in Franc Mulec (Otok), Al. Debeljak (Babno polje).

Vojski is Novega Sada:

Iv. Tanko (Rakitnica), Modic Iv. (Sv. Gregor), Fr. Gorše (Rakitnica), Jože Klun (Zamostec), Al. Debeljak (Loški Potok), Fr. Dular (Novo mesto), Viktor Pavlin (St. Jernej), Rojce Jože (Stična), Fr. Gajser (Zabrd), Fr. Vozel (Smarno pri Litiji).

Mornarji na vojni ladji »Dalmacija«:

Karl Kodir (Loški potok), Fr. Colarič (Sv. Križi), Al. Černe, Fr. Raspočnik in Ivan Murn (Trbovlje), Iv. Aberšek (Prevalje), Anton Jurička (Sv. Petar), Fr. Koluša (Grosuplje), Vinko Kodrič (Bohinjska Bistrica).

Mitralješka četa 19. pp. v Kragujevcu:

Alojs Milnar in Franc Bajt (iz Dol. vasi pri Cerknici), Jože Mele, Jože Homovec in Janez Kranjc (iz Cerknice), Anton Šega (iz Grohovega),

PO DOMOVINI

Pozdrav iz Amerike.

(Eveleth. Minn.)

Ze dolgo ni bilo glasu iz naše mrzle Minne-sote, ker posebnosti ali veselih novic nimamo sporočati. Časi so čedalje slabši; dela ni dobiti pod nobenim pogojem. Neoženjeni ne dobe dela nikjer. Tudi oženjenim se godi zelo slabo. Delajo samo po 12 dni v mesecu, plače pa so znižali sko-raj za 11 odstotkov. Ne zaslužijo niti 50 dolar-jev na mesec in s tem naj preživljajo družino. Tako se godi dandanes v »deželi zlata in srebra«. Pisal bi več, pa bi ne verjeli, kako se godi de-lavcu, kadar ga nihče ne pozna, ko nima dela. — Vreme je dosedaj se precej ugodno. Bomo vsaj na kurjavi nekaj prihranili. — Kljub temu pa časi hitro minevajo. Leto se je začelo zopet po-grezati v večnost. Upamo in želimo v novem letu 1932 boljše čase, kot so pa bili v tem letu. — Srečne in vesele Božične praznike ter obilo za-dovoljstva v novem letu želimo vsem svojim v domovini ter znancem, prijateljem in čitateljem »Domoljubac! Na svidenje! — John Skopin, Louis Vesel, Louis Klaus.

Pismo bratov iz Holandije.

(Nieuvenhagen.)

Rudarji zaposleni na rudniku Laura in Ju-lia smo imeli za boljše dni v tednu petek, soboto in nedeljo, kajti vsak petek dobimo denar. Sobote smo bili zato veseli, ker smo delali samo 6 ur. Ne-deljo smo pa porabljali za počitek, ki smo ga bili zelo potrebni. Sedaj pa, od oktobra meseca sem, imamo počitka dovolj, ker nam ni treba ob so-bolah delati. Tudi ob petkih se bolj kisló držimo: vzeli so nam že poleti od zaslužka 5 odstotkov. — Grede tudi nam slabi časi nasproti. Naše upanje, da bi si žež čas v domovini postavili svoja lastna ognjišča, je splavalo po vodi. Zaukrat se tu še pošteno preživljamo, kar nas zadovoljuje. — Hiti nam nasproti veseli božič in novo leto. Tudi mi bomo v duhu pobiteli med svoje domače, čeprav smo v tujini. Obenem se bomo spominjali domačih svetih večerov, ko so odmevali možnarji izpod Ja-vorskih hribov. Želimo in voščimo vsem domačim, prijateljem in znancem vesele praznike in srečno novo leto 1932. — Ivan in Nežka Koblišek, Anton in Reza Koblišek, Valentin in Ančka Gostič, Ignac in Francka Pele (vsi iz Vrhpolja pri Mo-ravčah), Joško in Ivanka Grebenčič (Trebnje), Jakob in Tilka Gril, Lojzka Savin (iz Vrha pri Vačah).

Par noot.

(Osčlica.)

V božični številki »Domovine« beremo, da je nekdo napadel našega g. župana in da prihajajo take reči iz »kriščanskih« hiš. Kolikor je nam znano, so vse hiše v naši občini »kriščan-ske«. Nimamo ne mohamedanskih, ne lutrovskih, ne budistovskih. Napad na bližnjega vsak pošteno misleč človek obsolja, pa naj pride napu-dalec iz »kriščanske« ali pa lutrovske hiše. Je vseeno! Ravno tako pa moramo obsojati tudi be-sedne napade na čast ali dobro ime bližnjega. Saj nas »kriščanski« katekizem uči, da so razne psovke na čast bližnjemu nekaj zelo — recimo neolikanega, posebno če jih izreče močnejši proti šibkejšemu. — Mladega fanta so v neki hiši v Fužini neznan storilec nedavno surovo pretepli. Zdravnik je ugotovil na fantu nevarne poškodbe.

Jože Hiti, Ludvik Srnel in Janez Zupandčič (iz Nove Vasi pri Rakeku), Anton Zalar in Jože Mahne (iz Krajčega nad Cerknico), Rudolf Čej (iz Straže pri Novem mestu), Jože Pruskec (iz Žužemberka), Anton Činkule, Feliks Ponikvar, Martin Šobar, Ivan Šilo (iz Novega mesta).

Slovenski fantje podčastniki služijo v Neve-sinju: Art. narednik Dolčan Stanko (Ljubljana), podnarednik Raušič Alojz (Sv. Tomaž pri Ormožu), podnarednik Janko Cene (Metnik), podnarednik Anton Zumer (Celje).

Krojači v Valjevu: Gostenčnik Ivan (Kotlje), Fr. Ternik (Marenberg), Karlo Grojdek (Zupeča vas), Tomaž Gostenčnik.

Podčastniki čelnskega polka v Sl. Brodu: Naredniki: St. Šibenik, Rud. Beltram, Al. Zajc, Martin Juvan, Ant. Hitej, Kaz. Mrmolja, Anto. Rup-nik. Podnaredniki: Rado Piškur, Jos. Filš, M. Saje, Al. Repnik, St. Karjo.

Tudi prej so se tam okrog že odigrali slšni prizori, zaradi katerih je ljudstvo skrajno raz-burjeno. Upamo, da bo naše orožništvo, ki je vsestransko pazljivo, kmalu dobilo v roke prave storilce in jih izročilo pravici.

Prosveta.

(iz Preske.)

21. decembra se je vršil občni zbor Kat. prosv. društva. Obisk je bil dovoljen. Poročila so bila za-dovoljiva. Blagajna je namreč pripomogla k zmanjšanju dolga, katerega se je plačalo v letošnjem letu žež 9000 Din. Igralo se je mnogo; nastopov je bilo z gostovanji vred 14. Sestankov in predavanj je bilo letos manj, kar bo treba podvojiti. — Ustanovil se je dramatični odtsek, ki bo, upamo, prav agilen. Na Sv. Treh kraljev dan vprizorimo igró »Po de-setih letih«. Izšla je izpod peresa preprostega člo-veka, zato učinkuje. Sveti Božič diha v vsebini igre. Ljubka, prisrčna domačnost ogreva dejanje. Veliko pozornost in sočutje vzbuja v igri slepa Mel-ka in njen brat ruski ujetnik France, ki se po de-setih letih vrača kot berač v rodno vas, kjer že stoji vojni spomenik žrtvam, na katerem je vkle-sano tudi njegovo ime. Vso lepoto igre pa bomo užili na dan prireditve. Valjeu! Cene znižane.

Novice.

(Rateče na Sorškem polju.)

Minulo leto je bilo za nas polno skrbi in težav. Polje nam je še dobro obrodilo, a hudo je, ker se pridelki ne morejo prodati za primerno ceno. Si-roški so pa vedno večji, posebno zalo, ker smo na-peljali elektriko. Zato se tudi pri nas čuti že po-manjkanje. Kmeta in delavca tare težka skrb, kje dobiti denar za živež in obleko. — Poleg vsega tega smo pa tudi užili še kako kapljico veselja. Saj smo se ravno letos prav pridno možili in ženi-li in je že to dalo veliko veselih dni vsaj tistim, ki so bili deležni te sreče. Zato bodimo Bogu za vse hvaležni. Stopimo z živo vero in trdnim upanjem v novo leto. Naj nas ne skrbi bodočnost, saj bdi nad nami On, ki je gospodar našega življenja. — Prosvetno društvo je dobro delovalo, vendar tudi tu manjka delavcev in dobre volje. Namen društva je, da skrbi za izobrazbo ljudi. Vabimo vse, posebno fante in dekleta, v naš dom. V domu je ognjišče vsega prosvetnega življenja. — Radi smo prebirali dobre knjige in časopise, zato tudi za naprej vse ohranimo in ostanimo zvesti pred vsem našemu domačemu prijatelju »Domoljubac«. Isto-tako priporočamo nedeljskega »Slovenca«. Kolpor-ter se vsem prav lepo zahvaljuje, posebno še ti-stim, ki so bili večkrat v pomanjkanju, pa so vse-eno še dobili dinar za dober časopis. Priporoča se za naprej in želi vsem odjemalcem srečno, milostu polno novo leto.

Obnova svetega večera.

(Šenčur pri Kranju.)

Za božične praznike priredimo v Ljudskem do-mu prelepo božično igró »Čez deset let«. Lahko bi jo tudi imenovali »Neverjetno svidenje na sveti večer« ali »Ena žena in dva moža«. Predstava bo gle-dalcem še enkrat pričarala vso prelesto lepoto svetega večera. Brez dvoma bo dvorana polna. Saj komu se milo ne stori, ko gleda jaslice, posluša božične pesmi in zvonenje ter vonja svetonočno kadilo! Predstava se vrši v nedeljo dne 3. januarja 1932 ob treh popoldne.

Boščinca.

(Tomšelj pod Krimom.)

Na sv. večer je, kakor smo že poročali, pri-redilo kat. prosv. društvo božično. Ta priredi-tev je presežala vse dosedanje. Dvorana je bila mnogo premajhna in so bili ljudje naravnost na-trpani v njej. Prireditve se je vršila v najlepšem redu. Šlišali smo lepe deklamacije, božične pesmi in govor. Največji uspeh pa je dosegla božična igrá »Na betlehemski poljan«. Na koncu smo videli še živo sliko jaslic, ki je bila višek prireditve, le žal, da je bila tako kratka. — Obširno je pazljivo in s hvalečnostjo sledilo izvajanju, razen par žalost-nih »kulturnih« izjem.

Par zanimivosti.

(Planinca pri Preserju.)

V bližini naše vasi na pobočju Krma smo že večkrat zasledili divjega prašiča. Šteetene pribeja vedno bliže. Na posameznih krajih je vse razli in prekopal. Vrhu Studarja in na Lapašniku so ga

videli Jezerčani in Vrbljani. Pravijo, da se ne bi nihče rad z njim srečal. Tudi jelenov ne manjka na našem Krimu. Po gozdovih in na polju delajo precejšnjo škodo. Čudno, da se lovec ne oglase. — Ob nedeljah je na Planinici vse živo. Ljubljanci-smučarji prihajajo sem gori, da se navlijejo toplega sonca in da se okrepe v svežem zraku. V poletju jim je bila Planinica lepa razgledna točka, sedaj pa iščejo gori zimskega razvedrila.

Požar.

(Vinje pri Dolskem.)

Na Sv. Stefana večer okrog 21 je izbruhnil grozovit ogenj pri največjem posestniku v Vinjah, Vode Lovrenca, p. d. pri Matetu. Zlobna roka je zažgala hlev, v katerem je bilo 17 glav goveje živine in dva konja. Živino so z veliko težavo vsi rešili. Drugo je pogorelo do tal: do 20.000 kg krme, vsi stroji in mnogo crodja. Blizu stoječo hišo so bližnji in daljnji okoličani z nadčloveškim naporom rešili. Vsa čast požarovalnim ljudem! Škoda je velika, zavarovalnino komaj četrtinsko pokrita. Zlo-deju, ki je zažgal roko pravice, blagi rodbini Matetovi pa pogum v težki nesreči! Ta slučaj pa nam je tudi pokazal, kako potrebno bi bilo obvezno občinsko gasilno društvo.

Novice.

(Grosuplje.)

Za praznike smo dobili precej snega, ki pa radi nastopajočega južnega vremena precej izginja. Prazniki so potekali popolnoma mirno. Zaradi vsesplošne krize pijančevanje ponehuje in s tem tudi razgrajanje in pretepanje. — Na Stefanovo je gasil. društvo priredilo igro J. Volca »Na dan sodbe«, ki je zelo dobro uspela. Naslednji dan — v nedeljo — je imel pri prosvetnem društvu zanimivo predavanje g. prof. Janko Mlakar. — 3. januarja 1931 pa bo prosvetno društvo vzporedno lepo in nad vse zanimivo božično igro »Logarjeva sinova« v Gasilskem domu ob 3 popoldne in ob 8 zvečer. Vljudno vabljeni!

Zahvala.

(Dolenja vas pri Cerknici.)

Naše prest, gasilno društvo se tem potem ponovno najlepše zahvaljuje Vzemni zavarovalnici v Ljubljani, ki nam je še vselej naklonila gmočno podporo, kadar smo zanjo prosili, med tem ko od marsikje ne dobimo niti odgovora. Zato priporoča-

mo ta pristno slovenski zavod vsem svojim prijateljem. Kmetje, zavarujte svoja posestva le pri tem domačem zavodu. Ob tej priliki se najlepše zahvaljujemo tudi vsem ostalim dobrotnikom, ki so s svojimi darovi omogočili nabavo motorne brizgalne in potrebnih cevi. — Dolenjevaški gasilci.

Pogled nazaj.

(St. Gotard.)

Leto 1931 je tako rekoč za nami. Mnogim bo ostalo v žalostnem spominu, ker so izgubili drage sorce. Smrt je zahtevala v tem letu nenavadno veliko žrtev — malo manj kot v letu 1918, ko je razsajala španska bolezen. Mrliška knjiga beleži 25 smrtnih slučajev — med njimi 8 otrok, 11 moških in 6 žensk. Dne 20. decembra so položili k večnemu počitku Karla Brvarja, celozemljaka. Rajni, ki je dopolnil 64 let je ostal celo življenje samski in je imel prav lepo posestvo, katerega pa ni sam obdeloval, ampak ga je dalj v najem. De-diči, katere je določil v oporoki, bodo pa z veseljem in s hvaležnostjo sprejeli od pokojnega zapuščeno jini posestvo. — Malo pred prazniki je dobila župna cerkev tri lepo popravljene in v ognju požlažene jeklene lestence, ki so res cerkvi v okras. Vse delo je izvršil Janez Dernovešek, pasar v Ljubljani. — Igralci kat. prosvetnega društva se marljivo pripravljajo na lepo igro A. Medveda »Črnošolci«. Na praznik sv. Treh kraljev 6. januarja je uprizorje popoldne po litanijah. Domačini in okoličani ste vabljeni k obilni udeležbi.

Petdesetletnica.

(Svibno pri Radečah.)

Letos praznuje naša podružna cerkev sv. Janeza 50 letnico odkar je bila dozdajna in blagoslovljena. Za jubilej so nam domači gospod župnik oskrbeli sveti misijon, ki sta ga vodila g. pater Jožef iz Celja in g. pater Ladislav iz Ptuja od 21. do 27. novembra. Sveti misijon je bil zelo razveseljivo obiskan. Po trikrat na dan so farani napolnili cerkev, zvesto poslušali misijonske govore, prenavljali svoja srca in si usmerjali življenje za naprej. Najlepši prizor misijona je bilo skupno sveto obhajilo fantov in moč. Takih vrst samih moških pri obhajilih mizi naša cerkev še ni videla. Daj Bog, da bi sad svetega misijona ostal trajen v srehi faranov. Gg. misijonarjema in g. župniku naj Bog poplača ves njihov trud za naš blagor. Jubilejno slavnost naše cerkve smo pa zaključili v nedeljo dne 27. decembra s slovesnim žegnanjem.

Požig o polnoči.

(Motnik.)

Takoj po polnoči na 24. decembra pri 12 stopinjah mraza je obupno klicanje vdove Lucije Strahar in njenih dveh hčera spravilo tržane iz postelje. Cilikna hišica št. 56, ki je stala ločeno od drugih, kak streljal nad trgov, je bila v plamenu. Takoj se je pričelo reševalno delo. Posrečilo se je rešiti večino oprave. S hišico vred je zgorela krma in vse jestvine, drva in drugo, vse to v sredi zime. Ogenj ni nastal od dimnika, ampak je bil podtaknjen s pravcato rokovnjaško zlobo. Oročniki so zaslišali sina Janeza, proti kateremu so se kopičile obtežilne sumnje in se je zapletal v protislovja in ga odvedli v preiskovalni zapor.

Občni zbor.

(Ribnica.)

V soboto na semanju dan se vrši v Ribnici v dvorani ob 10 občni zbor Rešetarske za lruge. Vsi člani vabljeni! Nečlanom dostop ni dovoljen!

Zahvala.

(Kočevje.)

Gospodu bivšemu narod. poslancu in župniku v Dolenji vasi g. Karolu Škulju se kočevski rudarji, v prvi vrsti brezposelni, najtopleje zahvalimo za v občini Dolenja vas nabrana živila, katera je gospod Škulj pripeljal prav za božične praznike in so se razdelila med najbolj potrebne družine.

Novice.

(Vrhe pri Dolžu.)

Še iz naše vasi, ki leži visoko gori v Gorjan-cih, pod Trdinovim vrhom, hočemo pisati par novic v naš priljubljeni list »Domoljub«. Letos nas je udarila strašna suša, ki je uničila dobrušen del letine. Posebno krompir, ki smo ga vsako leto lahko dobro prodali, je letos prav slab. Izkupiček za krompir je bil skoraj naš edini dohodek. — Sadje je letos še kar dobro obrodilo. Bodo imeli vsaj naši otroci kaj za pod zob. Le škoda, da se v našem pripravnem kraju ljudje ne brigajo za vzgojo boljših sadnih sort, ki bi jih lahko tudi na trg spravili. Treba bi bilo več strokovnega sadjar-skega pouka, posebno pa več zanimanja pri sad-jarjih samih. — Naša pota so prav zanič. Saj otrokom kar škornjice v blatu ostajajo, ko gredo v šolo. Poprimimo vsi in popravimo svoja pota. Se-

RAZNO

Naselbina brez dim-nikov. V nemškem Bre-menu je nastala nova na-selbina, ki predstavlja mejnik v razvoju moder-nega stanovanj. Stavbar-stva. Zadruga nameščen-cev si je postavila veliko skupino stanovanjskih hiš ter kot prva upora-bila izključno samo elek-trične štedilnike za ku-hanje. V 189 stanovanjih delajo neslišno električni štedilniki in električne peči.

Lov na kresnice na Japonskem. Japoncem in Japonkam prinaša kres-na doba zelo priljubljeno zabavo: lov na kresnice. Lov se vrši s podobno pripravo kot pri nas lov na metulje. Ujete kres-nice spravijo v majhne škatlice in postavijo v sobo, kjer se ponoči sve-tijo. Japonci verujejo, da se skriva v vsaki kres-nici blodeča duša, ki za-radi nesrečne ljubezni ne more najti pokoja. Ker ni po vseh krajih kresnic in tudi ne more vsak ven iz mesta, da bi jih lovil, jih po mestih prodajo otrokom; težko da bi se našel Japonec, ki bi svojemu otroku odre-kelel drobiž za kresnico.

Sheehan:

2

MOJ NOVI KAPLAN

»Prisrčna hvala za vašo dobroto, gospod!« se je zahvaljeval. »Vi ste izredno prijazni do mene. Opro-stite, prosim, za trenutek, da plačam voznika in vza-mem z voza svoj kovčeg.«

Bil je nekoliko ponižan in jaz omehčan. Vendar sem se odločil še nadalje igrati pričeto vlogo.

Sledil mi je v sprejemnico, kjer je Hana medtem že prižgala luč; tu sem imel priliko, da si ga natančneje ogledam. Po stari navadi sedim, kadar imam gosta, vedno s hrbtom proti luči, kar ima dvojno prednost: moj obraz je v senci, gostov pa obsevan od luči. Sedel je nasproti meni raven kot sveča. Na eni roki je imel rokavico, z drugo se je elegantno igral. Bil je prijeten dečko, dosti visok, ramena je imel primerna in bil je lepo rasel od nog do glave. Imel sem občutje, da se ne bi rad srečal z njim na bojišču ali se poizkusil z njim v nogometni tekmi. Imel je velike, črne, svetle in valovite lase, rahlo nakodrane in na levi strani razčesane. Velike, modro-črne, bleščeče oči so mi mirno zrle v obraz, ustnice so bile napete in jasno začrtane. Obleka je bila... Oprosti mi, dragi bravec, okraščiti bi moral svoje kla-sike in Horac je podoben pomladanskemu cvetju; dvomim, da bi dobil pri njem primeren izraz. Nad njegovim črnim ovratnikom se ni svetila belina, le spredaj med robovoma sem razločil štirikotno belo ploskev. Težka verižica se je šopirila na njegovem jopiču in čevlji so se lesketali v luči.

»Želite morda nekoliko večerje?« sem vprašal. »Dolgo vožnjo ste imeli.«

»Če vam ni preveč nadležno, bi vas prosil za skodelico čaja,« je odgovoril. Pozvonil sem.

»Hana, prinesite skodelico čaja!«

»Skodelico česa — a?« je vprašala Hana, ki je podobna kot vse druge stare irske ženice sovražila vse ljudi, ki pijejo čaj.

»Skodelico čaja!« sem odločno ponovil. »In ne obotavljajte se preveč!«

»Oh!« je zagodrnjala Hana, a se kmalu vrnila in prinesla zaželeni čaj, gorkih kolačkov, katerih bi se niti angeleci ne branili, in na krožniku dve mehko kuhani jajci. Strašno sem bil ponosen na svojo domačo kuhinjo, toda danes me je Hanino obnašanje spravilo v zadrego; tako vljudno se že dolgo ni obnašala. Drugi dan mi je rekla:

»Meni sprva ni posebno ugajal, toda ko sem prišla v vežo in zagledala njegov z medenino obiti kovčeg in otipala njegovo ogrinjalo, mehko in gorko, da bi se ga niti kraljica ne sramovala, sem si mislila sama pri sebi: Hana, to je gospod! Kdo ve, če ne po-stane kdaj še škof?«

»Upam, da vam čaj ugaja,« sem rekel gostu.

»Naravnost izvrsten je!« je odgovoril.

Lačen je bil. Ubogi dečko, po tako dolgi in utrud-ljivi vožnji je pač moral biti lačen. Jedel je počasi in večkrat dvignil mojo staro porcelanasto skodelico k ustnicam kakor bi bila iz najfinejšega porcelana. Nato sva se začela razgovarjati.

»Bojim se,« sem dejal preizkušajoče, »da se vam bo to novo mesto v primeri s prejšnjim zdelo dolgo-časno. Toda, ali ste doslej že kje pastirovali?«

daj pozimi je čas za to. Če bodo dobra pota, bo prenehala tudi neprestana jeza posestnikov zaradi škode, ki jo delajo potniki po njah in senožitih, kjer si ubirajo vedno nove, manj blatne stezice. Če bo pot dobra, ne bo nihče na njivo šli. Sama se pa pot seveda ne bo popravila. Vaščani, v slogi je moč in uspeh. Pomagajmo si vsaj tam, kjer si moremo!

Smrtna kosa.

(Dobrušice.)

Pokopali smo v Dobrušici Marijo Jaklič p. d. Kostevčev Minko iz Vavpčje vasi. Stara je bila šele 24 let. Bila je močno priljubljena pri ljudeh. Dekleta so ji poklonila za pogreb 8 vencev z ganljivimi napisi. Minke naše ni več. Za njo žalujejo starši, bratje in vsi, ki so jo poznali. Bila je tudi v Marijini družbi. Skoraj vse članice so se udeležile njenega pogreba. V imenu sorodnikov se prav lepo zahvaljujemo za vse izkazano sočutje in za darovano cvetje. Bog povrni! Ker smo jo tako ljubili, je tudi ne bomo pozabili. Sv. vera nas uči, da se bomo nad zvezdami videli.

Hud mras.

(Bela Krajina.)

Kar po najtoplejših suknjah smo segli na badnjak. Pe še je tiščala zima notri do živga. V Metliki je pokazal toplomer ta dan, to je 24. dec., 16 stopinj Celzija pod ničlo. Naslednje dneve je marz nekoliko popustil, toda Kolpa si je kar mirno naprej škala ledeni kožuh. Po višje ležečih vaseh ni bil mras niti od daleč tako strupen kot v nižinah. Vsekakor je prišla letos zima izredno zgodaj in če bo tako nadaljevala, ne bo dobro, posebno v tem brezupnem času, ko si velika večina ljudi nima pod milim Bogom s čim kupiti potrebno obleko.

Smrt žanje.

(Metlika.)

Pri Vrančarjevah v Slamni vasi 19 bo smrt pustila žalosten spomin. Junija je pobrala malo Anico, ki se je pripravljala tedaj na prvo sv. obhajilo. Na postelji je prvič sprejela Jezusa, čez pol ure je bila že pri njem v nebesih. Pol leta pozneje je obeležala smrt. Bila je prevedena in čez nekaj ur se isti dan sojena. 14 dni za ženo je onemogel mož. Klical si je gospoda. Na zapečku je sedel in si noge umival, ko je mežnar odhajal, pa ravno komaj se živ dotakal. Izdihnil je predno so bile vse molitve končane. 20. dec. se je precessil k Trem Faram. Od vse družine je preostala le drobna 12 letna deklica, da bo svojem krasila grobove in za njimi plakala.

Izjava.

(Podzemelj.)

V predzadnji številki »Domoljuba« je bil dopis, da prirede igralci prosvetnega društva v Podzemlju igro. Izjavljam, da to društvo ni »Kato-liško-prosvetno društvo«. — Ile Andrej, župnik.

NAZNANILA

n Dol pri Ljubljani. Silvestrov večer priredi prosvetno društvo z obširnimi sporedi, ki se vrši pri pogrnjenih mizah. Pričetek ob 8 zvečer. Prijatelji pošlene zabave pridite pogledat. — Odbor.

n Prosvetno društvo v Predvoru priredi na Silvestrov večer dne 31. dec. ob 8 zvečer smešno polno burko »Trije vaški svetniki«. Natančnejši spored igre na vabilih. Vljudno vabimo!

Pravni nasveti

Jamstvo za davek. R. M. S. Kupili ste posestiva. Sedaj pa davčna uprava tirja od vas plačilo davka za leto 1930., ker ga prejšnji lastnik ni plačal. Vprašate, če ste dolžni plačati zastali davek vašega prednika na posestvu. — Postava določa, da nepremičnina torej posestvo samo jamči za davek na dohodek od zemljišč in zgradb in sicer za tri leta nazaj. Zato boste že morali plačati davek za leto 1930.

Sinceve pravice do domatije. J. K. B. Pred vojno ste očetu poslali iz Amerike 600 dolarjev in ste s tem rešili domatijo dolgov. Oče vam tega denarja ni vrnil. Imate dve sestri, ki nista imeli nobene lastnega denarja. Ko se je ena poročila, ji je oče dal nekaj denarja (doto). Vprašate, kakšne pravice imate vi in če bodo po očetovi smrti recepti o poslanem denarju še veljali. — Če bi bili vi očetu denar posodili, bi lahko tirjali vrnitev posojila. Tega pa najbrže ni bilo in ste denar poslali, kakor sami pravite, da ste rešili domatijo, torej v dar, ki ga pa ne morete nazaj zahtevati. Po očetovi smrti pa imate dedno pravico po njem. Če oče ne bo napravil testamenta, imate vsi otroci pravico do enakega deleža. Ker ste trije, dobi vsak eno tretjino. Kar je sestra dobila za doto, se bo pri določitvi njenega deleža vpoštevalo. Če pa oče napravi testament, vam pa lahko da tudi več, kakor eno tretjino. Kar se tiče veljavnosti receptisov,

pač z njimi vedno lahko dokazujete, da ste poslali, kar je na njih zapisano.

Plačilo bolniških stroškov. F. K. J. Otroka ste morali valed zdravnikove odredbe oddati v bolnišnico. Sedaj ste prejeli račun o bolniških stroških, ki ga pa ne morete plačati. Imate veliko družino in malo zaslužite. Ali vas lahko rubijo, če ne plačate? — Seveda vas lahko rubijo. Toda ne čakajte tako dolgo. Takoj vložite prošnjo za oprostitve stroškov. Prošnjo pošljite upravi drž. bolnišnice in v njej razložite svoje gospodarske in družinske razmere. Pri županstvu prosite, da vam prošnjo priporoči. Morda vas bodo oprostili ali pa vam vsaj znižali stroške.

Porodniška podpora. R. M. R. Po spremeni nem zakonu o zavarovanju delavcev imate v službi poroda vaše žene pravico do porodniške podpore v naravi in v denarju, ker ste v zadnjem letu bili nepretrgoma nad 10 mesecev zavarovan.

Hranarina za rodbinskih članov. V. J. P. Kot zavarovaneč GUZD ste bili bolni skozi dva meseca. Stiri najstolj ste bili v bolnišnici. Vaša žena je dobila hranarino le za čas, ko ste bili doma, ne pa za čas, ko ste bili v bolnišnici, češ da ima posestvo, od katerega lahko živi. — Če vaša žena nima zaslužka in živi z vami v skupnem gospodarstvu, potem ima pravico do polovice hranarine za čas, ko ste bili v bolnišnici. Če mislite, da se žena od malega posestva ne more sama preživljati, potem se pritožite in v pritožbi navedite, da se žena vzdržuje le z Vašim zaslužkom.

Državni upokojenci in občinska služba. R. T. S. Le glede državnih upokojencev je dalo finančno ministrstvo navodilo, da ne smejo biti istočasno v občinski službi, dokler se za ta čas ne odločijo pokojniki. Ni pa nikakih predpisov za to, da ne bi smeli občinski tajnik imeti v času, ki je izven uradnih ur občinskega poslovanja, še drugo delo. Malo je namreč podeželskih občin, ki bi celodnevno mogle zaposliti tajnike in jih takemu delu primerno plačati. Invalidi niso niti državni uslužbeni niti državni upokojenci.

Kmetaki mlini. P. P. S. Imate kmetaki mlin in vprašate, če smete za kmete pšenico mleti in pod kakšnimi pogoji. — Ob uvedbi žitnega monopola so se mlini razdelili na dve skupini, in sicer v mlino na merico in trgovaške mlino. Mlini na merico smejo mleti pšenico v 80 odstotno enotno moko proti plačilu mlevnine v naravi. Pšenice ne smejo zamenjavati z moko. Iz tega vidite, pod kakšnimi pogoji smete mleti pšenico kmetom.

»Seveda, oče,« je odgovoril, »zdi se mi, da vam je škof že pisal o tem.«

»No,« sem rekel, »imel bi pač vzrok, da zvem za vaš prihod; toda škof je v svojih pismih zelo kratak. Zelo se ponaša s svojo molčečnostjo.«

Nisem mu hotel dati vzroka za sumničenje, da mi ga je škof poslal, ne da bi mi prej kaj pisal o njem in da je meni torej še popolnoma neznan. Zdelo se mi je, da rabim izbrane besede; misel, ki je po de-vetletnem ali morda še daljšem študiju Horacija* pač ni bilo treba zavreči.

»Moja edina dosedanja služba je bila pri sv. Chadu v Manchesteru.« Župnija je bila velika, služba težka in polna vsakdanjih skrbi in malenkosti, ki tako grenijo duhovniško življenje. Priznam, da mi ni bilo prav nič hudo, ko so me premestili sem.«

»Toda imeli ste družbo,« sem ga zavrnil, »tu pa — razen če se vas ne poloti želja, da bi prebili kako uro v policijski stražnici, za pogovor ne boste imeli druge družbe, kot nekaj starih ženic pred hišnimi vrati ali brbljanje z otroci pri kovaču.«

»Toda, oče, saj sem si pripeljal knjige in potrebujem veliko časa, da si zopet nekoliko osvežim svoje znanje. Sedem let že nisem mogel odpreti nobene važnejše knjige.«

To je bila odkrita beseda, ki me je zanj še bolj navdušila.

»Dalje, tu ni običajno, da bi v pridigi uporabljali najbolj izbrane angleške besede. Vzrok je enostaven: ljudje bi vas ne razumeli. Pripravljeni morate biti tudi na to, da vas bodo v marsikateri temni noči kili-

cali k bolniku v gorsko koč, do katere boste mogli priti samo preko močvirja in po strmi gorski strugi hudournika. Tudi vaši dohodki ne bodo preobilni; sprva boste dobivali 60 funtov** na leto. Toda,« sem dodal hitro, »vedno boste imeli dovolj ovsu in slame za svojega konja. Včasih boste dobili tudi kak funt masla, jerebice pa, katere vam bodo prinesli za božič, boste lahko prodali.«

»Naslikali ste mi luči in sence,« je odgovoril veselo, »in hočem jih prevzeti. Prepričan sem, da bom vzljubil to ubogo ljudstvo. Sebi vendar nočem biti kamen spodtike.«

Te besede so razpršile moje zadnje predsodke, do tega vedrega, veselega in lepega mladeniča, ki je zadovoljen s tako skromnimi okoliščinami. Rali mnenja, da moram držati na svojo čast, se mu še vedno nisem hotel popolnoma odkriti.

Moj pouk se je pričel takoj drugo jutro. Stregel mi je pri sv. maši in nato sam maševal v moji mali kapelici. Nato je prišel k zajtrku obrit, svež, vesel. Vprašal sem ga po spanju.

»Hvala, prav dobro sem spal in se nisem prebudi prav dotlej, ko sem slišal, da neke v daljavi zvon naznanja jutro.«

»Ob šestih zvoni v oni visoki hiši,« sem mu pojasnil. »Toda, kam nameravate iti?«

»Nikamor, gospod,« je odgovoril. »Čez nedeljo nameravam ostati tu.«

»Toda vi ste obriti!« sem pripomnil.

»Oh, saj res,« je dejal veselo z razhlam nasmeškom.

»Jaz si ne morem misliti, da bi šel neobrit k zajtrku, kaj šele, da bi pristopil k oltarju.«

** Približno 12.000 Din v sedanji valuti.

Težkoče prvih vegetarijancev. John Newton, neki Anglež, ki je 1811 izdal knjigo o koristi rastlinske prehrane, velja skoraj splošno za prvega apostola vegetarijanstva. (Vegetarijanci se hranijo samo z rastlinstvom.) Početki tega gibanja pa segajo mnogo dalje nazaj. L. 1762 se je ustanovila namreč v Moskvi verska sekta, ki si je nadela ime »filipinci« in ki je zavračala vsako meso in splot od živali izvirajočo jed prav tako ostro kakor alkoholne pijače. Ti »svetniki« so se preživljali tedaj samo od rastlinske hrane in se pri tem sploščali niso počutili baš slabo. Kmalu pa je izvedela oblast za to njihovo navado in jim je zapovedala, naj pri-čuejo takoj jesti meso. Kdor se je povelju upiral, so ga, kakor poroča neki sodobnik, »sežgali, razčetrili ali nataknili na kolo«.

Njeno stališče. — »Ali si povedal svoji ženi, da se boš moral pri izdatku za gospodinjstvo omejiti, ker gredo kupiti slabo?« — »Seveda sem jle.« — »In kaj ti je odgovorila?« — »Da moram nehati kaditi.«

* Horacij — rimski pesnik iz 1. stol. pr. Kr. (65 pred Kr. do 8 po Kr.).

* Manchester — veliko trgovaško mesto v Angliji.

Božič...

(Dalje.)

Sredi gore je stala domačija Dragarjevega Andreja. Starec je bil vdovec. Imel je edino hčerko Anko. Prijazna je bila in prijetne zunanjosti. Anka bi se zelo, zelo rada poročila. Vendarle ni nihče vprašal zanjo.

Njen oče je nosil iz doline pošto za vse hribovce. Ko je opešal, jo je prinašala Anka.

Večkrat je videla brhkega Matevža. Zagledala se je vanj. Zelela si je, da bi postal njen ženin.

Matevž se pa ni briga zanjo. Ko mu je enkrat sama postrani omenila, da bi se rada poročila, se je še nekaj pošalil.

To jo je bolelo:

Potem je pa zvedela, da je njegova izvoljenka Zalka iz gore. Zavidala ji je. Rekla je: »Ne! tudi tvoj ne bo!«

In obdržala je vsa njegova pisma. Čitala jih je in spravila. Poglabljala se je v njih vsebino prav kakor bi bila nji namenjena. Naposled je trpela, če ni pisal.

Prestala so Matevževa pisma. Zazdela se ji je, da jo je zapustil, čeprav je vedela, da pisma niso bila nji namenjena.

In potem je zbolela.

Za materjo je podedovala jetiko. Borila se je za zdravje. Planinski zrak in zdravilne rože so ji pomagale, da dolgo ni podlegla. Upala je, da bo zmagala. In v tem upanju je živela do zadnjega.

Naposled je vendar spoznala, da se bliža konec.

Ko je ležala na bolniški postelji, je vedno bolj čutila, kako jo teže pisma, ki jih je pridržala. Oglasila se je pač slaba vest.

Bolnici se je mahoma zazdela, da je največja hudodelka na svetu, da je samo ona

kriva, da je med Matevžem in Zalko vse končano.

Hotela je vse poravnati in poklicati Zalko. Mučno ji je bilo. Nekaj dni je odlašala. Potem je bilo prepozno.

Zazvonili so na gori božični zvonovi, mladenci se je pa bližala ura slovesa. Sedla je k mizi in pisala Matevžu. Povedala mu je vse in priznala svoj greh. Oba je prosila za odpustjenje.

Še enkrat se je oglašil v hiši drobni zvonček. Stari župnik ji je prinesel poslednjo tolažbo. Vse mu je povedala in zaplakala. Potolažil jo je, češ, da se bo vse prav obrnilo.

Povezala je potem pisma z rdečo pentljo in položila svoj list. Poklicala je očeta.

»Vem in čutim, da se Matevž vrne. Če se ne bo oglašil pri nas, ga sami poiščite in mu izročite to! To je moja zadnja želja.«

Oče ji je vse obljubil.

Ko so zadoneli joštarski zvonovi čez hrib in naznanjali jutro svetega dne, je ležala Anka že mrtva na svoji postelji. Glasovi zvonov so pospremili njeno dušo v lepše življenje.

★

Matevž je sredi hriba. Kamor se ozre ne vidi pred se. Sam ne ve, kam je zataval. Zelo je že truden. Predolgo je hodil. Žalosten je dospel v domati kraj. Ni se oddahnil. Takoj jo je mahnil v hrib.

Zdaj so njegove noge težke. Ne čuti jih več, komaj jih prestavlja.

Stemnilo se je že.

Prihajaču se zazdi, da je zagledal v bližini drobno lučko. Že hiti bližje. Kmalu pride do samotne hiše.

Takoj spozna, da je prišel k Draganovim.

S prstom potrka na okno.

Odpro se vrata. Na pragu stoji stari Andrej in vprašuje:

»Kdo je?«

»Jaz, Matevž.«

»Ze stoji veži. Kmalu sedi za mizo v topli sobi. Takoj vpraša starca:

»No, kako se imate? Kje je pa vaša Anka?«

Dragar zamahne z roko: lezen.«

Matevžu se mož zasmili. Zelo se je postal. Mirko reče fantu, naj mu pove, kje je hodil in kako se mu je godilo.

Matevž pripoveduje o svojem trpljenju v tujini. Dragar ga posluša in kima.

Na hribu spet zazvonil.

»Ali greva k polnočnici?« vpraša Andrej.

Matevž ne odgovori. Premišlja, ali naj vpraša o Zalki, ali ne. Pa si deje: »Ta starec pač ne bo pripovedoval okoli in premišljeval. zakaj povprašujem po dekletu. Mirno ga vpraša:

»Kaj pa Bregarjeva Zalka? Kdaj se je pa omožila?«

»O ti! Kdo ti je pa to natvezal? Dekle je kakor je bilo. Še vedno je brhka hribovka.«

Cakaj no! Nekaj sem se spomnil! Tole mi je izročila moja Anka na smrtni postelji. Ob ljubitvi sem ji moral, da ti bom dal takoj, ko te prvič vidim.«

Matevž je vzel ovitek s pismi in jel čitati Ankin dopis. Njegov obraz je postajal vedno resnejši.

»Ali greva na goro k maši?« je spet vprašal Dragar.

Zdaj je bil Matevž mahoma ves svež in vesel, samo da je prečital Ankin pismo. Takoj je bil pripravljen:

»Pojdiva! Kar odpraviva se!«

Milo in ubrano so peli joštarski zvonovi. Sneg je nehal naletavati. Skozi meglene zastore oblakov so pokukale zvezde.

Zvonovi so peli in vabili.

Zve-ta žena je možu najboljša svetovalka.

Božite brez skrbi. — Križ božji, kako visoko pa smo že? Hotelski uslužbenec: V 8. nadstropju, gospod. — O jelemen! Kaj pa, če bi zaželo goreti? Je za take primere kaj ukrenjeno? — Seveda je. Hotel je zavarovan pri dveh zavarovalnicah.

Mraz in vročina na luni. Izpopolnjeni moderni zvezdarski aparati omogočajo precej zanesljive podatke o toplotnih prilikah na naši luni. So nekatera mesta, ki se pod vplivom polnega solca segrejejo na 60 do 80 stopinj Celz. Posamezna mesta pa kažejo v senci 100 in še več stopinj pod ničlo. Ta veličanska nasprotja nastopajo celo pri kratkih prehodnih mrkih. Na neki točki se je toplota v krakem času spremenila za celih 200 stopinj Celzaja.

Prad sodiščem. — Sodnik: Vlomili ste torej v stanovanje in navrtali blagajno na siromašnih 20 Din? — Miha: »Vi-dite, gospod sodnik, če presodite to reč po pravici, morate priznati, da sem bil prevaran prav za prav jaz...«

»In svež ovrtnik ste si nadel? Ali hočete reči, da si boste vsako jutro zamenjali ovrtnik?«

»Seveda, gospod!« je odgovoril.

»Ubogi oče Tomaž!« sem si mislil, »kakšna spreminja je to!« Umolknil sem in takoj poslal britev krojaču, da mi jo nabrusi do opoldne.

Dobil sem pismo od škofa. Prebral sem ga:

Dragi oče Dan!

Zdela se mi je potrebno, da Ti nekoliko premenjam kaplana. Vzel sem Ti očeta Laver-tja in ga poslal na boljše mesto. Namesto njega Ti pošiljam najbolj nadarjenega in nadbudnega, mladega duhovnika cele škofije. Ravno kar se je vrnil iz Anglije, kjer si je pridobil splošno priznanje ljudstva in duhovnikov. Omenim naj le, da je bil na gimnaziji odlikovan z zlato svetinjo radi izvrstnega znanja grščine. Morda ga boš pridobil za to, da bo nadaljeval svoje študije v tej stroki, ker sam pravi, da je radi pomanjkanja študija že zelo nespreten. In tako si bosta ustanovila svojo akademijo v Kilronanu.

V Kristusu — Tvoj...

»Dobro, gospod!« sem govoril sam s seboj, izvrstno! Znova so mi obstale oči na »zlato svetinjo radi izvrstnega znanja grščine.« Pismo mi je spolzelo iz rok in padlo na tla. Spomnil sem se onih škofovih besed: »Poslati mu moram kaplana, ki ga bo v šestih tednih spravil v obup.« Pogledal sem preko svojega krožnika na očeta Lethebyja in si nisem mogel misliti, da bi bil on tega zmožen. Odkriti, sveži, veseli, velikušni dečko je opazoval jutro v naravi.

Toda, kaj se bo še zgodilo?

II. Nekoliko zgodovine.

Ko sem pred mnogimi leti bral kako novo slovensko delo in v njem prišel do mesta, kjer pravi pisatelj: toda tu smo že nekaj prehiteli; poseči moramo kakih 20 let nazaj v zgodovino, da bomo umeli nadaljnji razvoj povesti, sem z veliko jezo knjigo odložil. Še sama misel na to, da vas bo pisatelj sedaj, ko hrepenite samo po tem, da bi izvedeli nadaljnjo usodo zaklete kraljčine z zlatimi lasmi ali velikega viteza Rolanda, mučil s tem, vam je strašna. Vse prav, dragi bravec, toda — jaz bom tu zagrešil isto napako. Prosim te, da nekoliko potrpiš.

Veliko let je že minilo, odkar sem bil določen za župnika v Kilronanu. Zgodilo se je takole: škof, zelo star mož me je poklical k sebi. Ko sem prišel k njemu, mi je z naglasom katerega bi jaz smatral vsaj za sočutje če ne za norčevanje — česar pa on ni bil zmogel — rekel: »Oče Dan, zdi se mi, da imate nekoliko pesniške žilice. Kilronan je izprazen. Tam boste imeli dovolj časa za sanjarjenje in pesnikovanje. Kaj pravite k temu načrtu?«

Srce mi je bilo od veselja, vendar sem se zatajil in se mu mirno zahvalil. Ko pa sem mu prišel izpred oči, ki so videlo precej daleč, sem vrgl klubuk v zrak in zaukal kot dvajsetleten fant.

V novem letu Vam želi obilo sreče in zadovoljstva ter se vljudno priporoča
FRANJO PIRC, trg. z meš. blagom
v Žužemberku.

V zalogi vsakovratno blago za obleke, galanterijsko in špecerijsko blago ter razni drugi predmeti vedno po najnižjih cenah.

Tedaj se je zazdelo Matevžu, da se zdaj pričenja zanj pravi božič. Skromen kakor pastirček je prišel počasi v božji hram.

Pristopil je k jaslicam in molil:

»Jezus! Usmili se me. Varuj me razočaranja! Od daleč sem se vrnil. Ostal sem zvest svoji veri, svojemu domu in Zalki. Vem, da me ne boš zavrnil. Domovina me je sprejela. Ti mi boš dober in usmiljen. Naj mi bo dobra tudi ona, moja Zalka!«

Ko je odmolil, je odšel po stopnicah na kor med pevce.

Zagledal je Zalko. Pozdravil jo je.

Ko ga je spoznala, je prebledela kakor zid.

Oglasile so se orgle, zapeli so pevci. Vse se je spojilo z brnenjem zvonov.

Polnočnica je bila končana.

»Dovoli Zalka, da te spremim do hiše. Vem, da so tudi tvoja mati v cerkvi,« je zaprosil dekleta Matevž.

»Mati me čakajo pred cerkvijo. Le pojdi z nama!« mu je Zalka odvrnila.

»I, kje si se pa ti vzel?« se je začudila Bregarica.

»Iz Amerike sem jo prisecal po nevesto. Zalki je zastala sapa. Mati je dejala:

»Ali se boš v naši vasi ženil?«

»Saj vendar veste, tam, kjer sem se pred desetimi leti.«

»No, čuden patron si. Zakaj pa nisi dal cerke od sebe?« je omenila mati.

In tedaj je Matevž povedal vse. Prosil ju je naj molčita, kar sta mu radi obljubila.

Pisma je izročil Zalki, ki mu je pri slovesu lubeče stisnila roko.

★

Na sveti dan zvečer so pa sedeli vsi skupaj pri jaslicah. Kar takoj so se domenili glede oklicev in poroke, kajti Matevž je že kupil hiščico v dolini in mudilo se mu je.

Danes sta Matevž in Zalka srečen par. Na sveti večer, ko sedita s svojo drago deco pri mizi, se vedno spominjata onih praznikov, ko sta bila ločena kar za dolgih deset let.

Pa tudi na ubogo Anko se spomnita, saj sta ji takoj odpustila. Zalka, ki je dobra in krščanska žena, pri molitvi rada vplete tudi Očenasko za ubogo Anko, ki je morala prezgodaj umreti.

Radio

Vsak delavnik: 12.15 Plošče. 12.45 Dnevne vesti. 13.00 Čas, plošče, borza. 17.30 Salonski kvintet. 22.00 Čas in poročila. — Četrtek, 31. decembra: 18.30 Problem naših trgovskih stikov z zapadno Indijo. 19.00 Strauss: Cigan baron (prenos z Dunaja). 22.00 Zabavno čtivo. 22.30 Imitiranje jazz-instrumentov. 23.00 Prenos silvestrovanja iz unioanske dvorane. — Petek, 1. januarja: 9.30 Prenos cerkvene glasbe. 10.00 Versko predavanje. 10.30 Problem tujih interesov na Kitajskem. 11.00 Salonski kvintet. 12.00 Čas in poročila, plošče. 15.15 Dekliška ura. 15.45 Delavska godba »Zarja«. 16.30 Moji doživljaji na Malajskem polotoku. 17.00 Salonski kvintet. 20.00 Čajkovskijev večer (prenos iz Prage). 22.00 Čas in poročila. 22.15 Salonski kvintet. — Sobota, 2. januarja: 17.00 Salonski kvintet. 18.00 Zumbarski uskok. 18.30 Pedagoška ura. 19.00 Pravni kotiček. 19.30 Trgovska reklama. 20.00 Samospelje ge. Oberwalderjeve. 20.45 Klarinet solo, g. Beranek. 21.30 Salonski kvintet. — Nedelja, 3. januarja: 8.00 Poljedelska ura. 9.30 Prenos cerkvene glasbe. 10.30 O Parizu. 11.00 Salonski kvintet. 12.00 Čas, poročila, plošče. 15.00 Poročilo o rezultatih experiment. studija. 15.15 Dekliška ura. 15.45 Pevski koncert zbora »Cankars«. 16.30 »Tri hčere«, komedija. 20.00 Muzika 40. polka Triglavskega. 22.00 Čas in poročila. 22.15 Salonski kvintet. — Ponedeljek, 4. januarja: 18.30 Iz anatomije in fiziologije človeškega telesa. 19.00 Češčina. 19.30 Zdravstvena ura. 20.00 Zima v instrumentalni glasbi, izvajajo salonski kvintet. 21.00 Valčkova ura, izvajajo salonski kvintet. — Torek, 5. januarja: 18.00

Salonski kvintet. 19.00 Nemščina. 19.30 Experiment. talno fonet. studij. 20.00 Radiotehnika. 20.30 Prenos iz Zagreba. — Sreda, 6. januarja: 9.30 Prenos cerkvene glasbe. 10.00 Versko predavanje. 10.30 Narodne kege in običaji v Kostelu. 11.00 Salonski kvintet. 12.00 Čas in dnevne vesti, plošče. 15.15 Dekliška ura. 15.45 Kubarjev šramek kvartet. 16.30 Uskok. 17.00 »Veseli trije kralji. 20.00 Pevski večer ge. Pavle in gđr. Melde Lovčevce. 21.00 Akademski Jonny-jazz. 22.00 Čas in poročila. 22.15 Salonski kvintet.

Neron živi in čaka

V ameriškem »Ave Maria Koledarju« čitamo sledeči članek:

»Časih smo mislili, da so Neronovi časi preganjanja cerkve minili. Danes vemo, da Neroni še žive. Žive v Rusiji, žive v Mehiki, žive v Španiji, žive v Italiji, žive po vsem svetu! Samo ko bi prišli do vajeti, razpasla bi se jim Neronova strast po telesu in se izlila v sovraštvo in kri. Neron živi in čaka...«

Pripravljeni moramo biti na vse nevarnosti in na vse možnosti. Morda je že zgotovljena vžgalica, ki bo zažgala bakljo za tvojo cerkev. Morda leži kje blizu kamen, ki bo priletel lepi dan v okna tvojega božjega hrama. Morda je že rojen človek, ki bo pripeljal druhal pred vrata tvoje molivnice in bo zakričal: »Doli s katoliško sodrjo, ki nam je na poti do zemске sreče in do blagostanja.«

Zakaj Vsemogočni to dopusti?

1. Da preizkusi našo vero. Lahko se je pokazati vernega takrat ko sovražnika blizu ni. Takrat ko grme puške in revolverji, ko padajo cerkve v ruševine, takrat se pokaže, ali je vera v srcu katoličana puhla in prepelela, ali je trdna in krepka.

2. Da pokaže sovražniku: Cerkev so sicer zidane in postavljene iz minljive stvari, toda duhovna Cerkev, ki jo ti božji hrami predstavljajo, je nepremagljiva, ker je zakladnica nevidne milosti, ki jo deli nevidni Bog.

3. Da izčisti naše vrste. Tudi v naše vrste se zaleze plevel. — Le prevečkrat je vinograd Gospodov poln strupenega tršja, ker so trte in mladice polne golazni. Treba je noža, treba je dima gorečega dračja, treba je klešč. Ta nož, dim in klešče, ki čistijo vinograd Gospodov, so preganjanja Cerkev.

Pravoslavni učenjak o katolištvu

Po raznih državah se ponavljajo napadi proti katoliški cerkvi, kakor da bi bila ona nevarna državnim koristim. Zato ni brez pomena, ako v sledečem navedemo mnenje ruskega pravoslavnega učenjaka Petra Struveja, ki živi v Belgradu in torej pozna pomen vseh veroizpovedi jugoslovanskega katoličanstva.

O nemškem državnem kanclerju Brüningu, ki ta čas rešuje nemško državo, piše g. Struve tuji sledeče: »Brüning, član nemške katoliške stranke, je predstavitelj one svetovne politične vloge katoličanstva in onega splošnega pomena v socialnem ustroju naše dobe, ki ga je katoličanstvo zavzelo ob koncu 19. stoletja. Nočem tu razpravljati — pravi g. Struve — o vzrokih navedenega važnega zgodovinskega pojava. Tu ga omenjam samo v zvezi z Brüningovo osebnostjo. Izmed vseh ver je samo katoličanstvo deležno tega velikega pomena. Med resnimi, delavnimi silami proti vseuničujočem naporu bojševizma pripada prvo mesto katolištvu. To je nepristransko dokazano dejstvo, ki ga mora zapi-

sati zgodovinar, opazovalec sedanje dobe, pa če bi imel sicer o posrednih slučajih rimskega katoličanstva tudi svoje posebno mnenje.

Dopisi

Novice.

(St. Peter pri Novem mestu.)

Staro leto se od nas poslavlja. Naročnina za »Domoljub« in druge naše časopise je potekla. »Domoljub« nam je bil vedno zvest svetovalec, prijatelj in tovariš. Ali ga bomo mi zapustili, ko pa obljubila, da bo v novem letu, kot vsa prejšnja leta, zastopal kmetske koristi? Ne! Res je kriza tolikšna in pomanjkanje denarja tako veliko, da trenutno v marsikateri hiši ni niti za sol in vžgalice, toda »Domoljub« je in ostane naše kmetsko glasilo in zato ga bomo, čeprav z velikimi žrtvami tudi letos naročili. Kdor ga ni iz tega ali onega vzroka naročil pri nabiralcih katoliškega časopisa, ki so te dni hodili od vasi do vasi, pa naj pride prihodnje dni v župnišče in če ne zmore naročnine za celo leto, pa naj plača vsaj za polovico. — V teku petih dni zadnjega tedna je zahtevala bela žena kar štiri žrtve. Legel je k večnemu počitku 76-letni užitar Fr. Sinkovec iz Harinje vasi; po skoro enoletnem trpljenju je odšla po plačilo 35-letna žena Hrastar Jožeta iz St. Petra; na Trški gori sta umrla zakonca Pinterič Vincenc, 81 let star in njegova 74 let stara žena Neža. Ko so moža nesli k pogrebu, je ležala žena na smrtni postelji in na božični dan je tudi ona zaspala v Gospodu. — Dramatični odsek Kat. prosv. društva bo na praznik Treh kraljev uprizoril podučljivo igro: »Vaški lopov«. Ne zamudite prilike. Stariši so vabljeni še prav posebno! — Pred Božičem je bila pred cerkvijo montirana žarnica, ki naj služi tudi kot javna razsvetljava. Za montažo so bili zbrani prostovoljni prispevki, stroške za razsvetljavo pa bo plačala občina. — Čeprav je denarna križar vsesplošna, se zdi, da jo nekateri še povečujejo. Mislimo namreč na veseljačenje po gostilnah z neizgibno harmoniko in plesom in prekoračenje policijske ure. Sreško načelstvo prosimo, naj ne dovoljuje plesa, županstvo pa, naj proti onim, ki bi se pregrešili ne zahtisne očesa. Gre se za splošno korist.

Božičnica.

(Laze pri Uršnih selih.)

V Lazih na nemško-slovenski meji je šola za Slovence in Nemce. Otroci so v hribih, daleč od naprednega sveta. A kaj se da doseči z po-zitivnostjo in vztrajnostjo, nam je ta šola dokaz. Na njej podučujeta dve učni moči: voditeljica gospa Mara Sušnikova in gospa učiteljica M. Osvalduva. Trikrat so ta mesec otroci javno nastopili: 1. 17. in 24. decembra. Vsakokrat pa tako dovršeno, kakor v kaki mestni šoli. Dvakrazt so imeli akademijo, na oba državná praznika, s petjem, deklamacijami, dramatičnimi prizori in vojaškimi nastopi. Zlasti je bila nad vse ljubka božičnica z jaslicami in božičnim dreveškom. Gospa Sušnikova je sama zložila primerne pesmi v slovenskem in nemškem jeziku, kakor tudi igro o Božični noči — pastirski pri Jezuščku. Najlepše je naredila mlada Jožica. Končno je vsak otrok prejel nekaj daril, nekateri tudi čevlje in obleko, ker je banovina poklonila 1000 Din tej šoli podpore. Pecivo sta pa darovali obe gospe-uciteljici. Udeležba od strani vaščanov je bila ogromna. Tako se dela za ljudstvo in našo mladino. Sosednj., sole, vzdamite se!

Trojni srebrni jubilej vrliga msta.

(Uršna sela.)

Iz Uršnih sel pri Novem mestu se nam poroča: Med nami živi že mnogo let, od vseh spoštovan in pri vseh priljubljen katoliški mož g. Franc Dolinar, progovni čuvaj v sosedni vasi Birni vasi; tukaj pa ima svoje lepo posestvo. Doma v Stari Loki je našel tu drugi svoj dom v aredi dobri družini. Ta mož obhaja letos svoj trojni jubilej: pred 25 leti se je poročil in živi srečen v svoji družini; 25 let je že uslužben pri železnici, katero službo silno vestno opravlja, in že 25 let je naročnik na »Domoljub«, na kar je kot krščanski mož posebno ponosen. Tudi sicer deluje vedno za javni blagor, saj je blagajnik naše požarne brambor od vsega početka in člani ga visoko spoštujejo, kakor tudi vsi mnogobrojni znanci. Tudi mi se pridružujemo njegovim slavilem in želimo, da bi obhajal še zlati jubilej kot družinski oče, kot železničar in kot naročnik »Domoljubov«. Bog ga živi!

Meh za smeh

Na letu. »Dušica, v ogenj ali v vodo bi skočil zate in na konec sveta bi šel za teboj, če bi bilo treba!« — »Zelo me veseli. Stopi delj v gostilno po kozarec limonade!« — »Kaj si znorela? V taki vročini!«

Katere živali služijo gospodinjstvu in jih ne smemo umoriti? Ježa že ne! Ta žre miši in podgane. Krastače tudi ne, ta pojé v vsaki uri najmanj 30 škodljivih žuželk. Ptičkov tudi ne, oni so sovražniki vsega mrčesa, ki leta po zraku in ga v svojem letu sproti požirajo. Prizanašajte pikapolonci! Ona je samo listnate uši, ki jih mnogi ne znajo in včasih tudi ne morejo odstraniti.

Nova kuharica. »Za Boga, toliko izpričeval imate! Saj vedno menjavate gospodinjke!« — »Kaj pa morem, če je moj ženin pri potujočem cirkusu!«

Stalinova zmag. Komunistični ravnatelj se je v svoji družbi bahal z uspehi zaupane mu industrije. »Naša produkcija je petkrat prekosila predvojnó!« je dejal. — »Kaj pa izdelujete?« so ga vprašali. — »Naše tovarne izdelujejo napise v emajlu.« — »Katere napise?« — »Samo enega: Dvigalo je pokvarjeno.«

Prenagril se je. »Ti si prvo dekle, ki sem jo poljubil.« — »Verjamem ti, dragi.« — »Si pa tudi prvo dekle, ki mi to verjame!«

Ni še daleč. »Kako daleč je vaš sin s študiranjem medicine?« — »Daleč še ni. Lečiti mora zaeukrat samo otročičke.«

Dobro ga je zavrnila. Mlad gospodič: »Verjemite mi, gospodična, delo je za mene največja zabava!« — Gospodična: »Dozdeva se mi, da se pač malo zabavate.«

On tudi. Z velikim naporom je gospod Loparnik sestavil za davčno oblast napoved svojih prejemkov. Čez nekoliko dni dobi od oblasti napoved vrnjeno s pripombo: »Pogrešamo premoženje vaše žene.« — Gospodar Loparnik ne pomišlja dolgo, pa zapiše pod dotične besede: »Jaz tudi!« — in vrne listino zopet na davčno oblast.

Brezobziren pes. Nekega kmeta je ugriznil stekel pes. Takoj se odpravi k zdravniku. Ker je bilo že pozno, ga sprejme zdravnik precej neprijazno, rekoč: »Zakaj pa niste prišli med urami, ko sprejemam bolnike?« — »Ja, gospod doktor,« se opravičuje kmetič, »jaz vem, kdaj imate ure za sprejemanje bolnikov, a pes ni vedel za nje.«

STARŠI! Izšla sta najstarejša mladinska lista »Vrtec« in »Angelček«. Naročajte ju za svoje otroke v pouk, zabavo in razvedrilu. Lista sta tako poceni, da ju lahko vsak naroči. »Vrtec« 15 Din letno, »Angelček« pa samo 5 Din. — Uprava »Vrtec«, Ljubljana, Kolezijska ulica 1.

SREČNO NOVO LETO

želi svojim članom

»KARITAS«

posmrtninsko zavarovanje,

Ljubljana, palača »Vzajemne zavarovalnice«.

Srečno novo leto želi
KRESNIK ALFONZ
Stara cerkev pri Kofčevju

Srečno novo leto!
HRANILNICA IN POSOJILNICA
Metlika

Veselo in srečno novo leto želi
JANKO ZUPAN, strojno mizarstvo
Kranj 71

Veselo novo leto želi in se priporoča c. občinstvu
ANTON DERGANČ, modno krojaštvo
Semič

Srečno novo leto želi vsem svojim c. odjemalcem,
prijateljem in znancem JOSIP OLUP, trgovina in gostilna, Ljubljana, Pod Trnovo 1

Veselo in srečno novo leto želi
pekarija
LESNIKAR MIHAEL
DOLEŽJAVAS 22 pri Ribnici

Veselo in srečno novo leto
želi vsem svojim obiskovalcem
ALBIN PEHANI
posestnik in gostilničar
ZUZEMBERK

Srečno novo leto želi vsem svojim cenjenim
odjemalcem tvrdka
BRATA MOSKOVIČ, Ljubljana
Telefon 2515, veletrgovina usnja, strojarskih mašin (filtran in degrass), strojarski kemikalij in stroji (ekstrakti)

Srečno novo leto želi
FRANC MOŽE, trgovec
Dvor pri Žužemberku

Veselo novo leto želi
JAKOB DEREANI, trgovec
Žužemberk

Mlinsko-tehnične potrebščine
BECAR & COMP.
Ljubljana, Kolodvorska ulica 35

Srečno novo leto želi tvrdka IVAN JAKIŠIN,
tovarniška zaloga živalnih, pisalnih in
pletilnih strojev ter koles
Ljubljana, Gosposvetska cesta 2

Srečno in veselo novo leto želi dragim
prijateljem in spoštovanim odjemalcem
IVAN JAKIN parna pekarna
Stožice - Ježica

Srečno in veselo novo leto želi svojim cenj.
odjemalcem ALBIN LAMPIC, krojač,
Črnuče - Ježica

Veselo in blagoslovljeno leto 1932 svojim
prijateljem, znancem in vsem cenjenim
odjemalcem IVAN ŠMERKE, trgovec
Stožice 33, Ježica

Srečno in veselo novo leto želi vsem stavb-
nim gospodarjem in g. stavbnim odjemalcem
ANTON STEBE, tesarstvo
Moste - Komenda

Veselo in srečno novo leto želi vsem svo-
jim gostom in obiskovalcem
FRANC in FRANJA PEČAR, gostilna
in trgovina Črnuče - Ježica

Veselo in srečno novo leto želi vsem cenj.
odjemalcem
MARTIN PLUT, trgovec
Semič

Veselo in srečno novo leto želi vsem cenj.
gostom JANKO in PAVLA BIDOVEČ
gostilna pri »Starem Mayr-ju«
Kranj

Srečno, blagoslovljeno novo leto
želi
IVAN GROSEK
trgovec
TREBNJE

Srečno in veselo novo leto 1932
želi vsem svojim odjemalcem in
prijateljem

MEDIČ - ZANKL

lovarna olja, firneža, lakov in barv
družba z o. z. lastnik Franjo Medič

Ljubljana - Medvode
Maribor, Novi Sad

Mali oglašnik

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebščine ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Novoskega vajence

sprejme takoj s hrano in stanovanjem Franc Flajšman, spl. kovaštvo, Mengeš št. 67.

Lepo hrano stojiče a. posekane in hrastove diše kupim. Ponudite takoj na Fran Repič, sodar, Ljubljana, Trnovo.

Posestvo 20 minut od postaje in šole oddam v najem pod ugodnimi pogoji. Ako prevzame živino je potrebna kavecija. — Naslov v upravi pod šte. 44.871.

Pozor! Kmetje, obrtniki in delavci! Nabavite si novo najplodono in najzdravnejšo žival na svet: letno imate 600-900 Din čistega dobička. Hrana pest mrve in pest žita na dan. Cena 30 Din za kom. Navodila dobite takoj ako priložite znamko za 5 Din. — Pišite na Podrečje št. 17 p. Dob. Domžale.

Vajence za krojaško obrt z oskrbo v hiši, sprejme I. Golter, Ježica pri Ljubljani.

250 dinarjev dnevno

zaslužite z obiskovanjem ljudi v Vašem okraju! — »Kosmos«, Ljubljana, poštni predal 307. — Znamko za odgovor.

Mizarskega učenca

sprejme Ivan Okorn, mizarstvo, Skofja Loka. Hrana in stanovanje doma. Nastop takoj.

Mesarskega učenca

iz poštene hiše, sprejme Franc Bogataj, mesar, Zelenik.

Dobrega vina

200 litr. rabim. V zameno bi dal sadna drevesca vseh povoljnih plemen. Alojzij Podobnikar, drevničar, Dobrova pri Ljubljani.

Krojaškega vajence

sprejemem. Hrana, stanovanje po dogovoru. Leop. Kolman, Bled I.

Kuharica, samostojno, le provrsno moč, ki bi opravljala tudi druga hišna dela sprejemam takoj. Ponudbe na oglašni oddelček Domoljuba pod šte. 15.175.

Prometni zavod za premog d. d. Ljubljana

prodaja po najugodnejših cenah
in samo na debelo

Premog, domači in inozemski za domačo
kurjavo in industrijske svrhe

Kopaški premog vseh vrst

Koks, livarniški, plavžarski in plinski

Briketi.

Prometni zavod za premog d. d.
v Ljubljani

Miklošičeva cesta št. 15, I. nadst.

Na policiji. »Moj mož se davi ni vrnil domov. Najbrž je skočil v vodo, kajti zadnje čase je neprestano govoril o samounoru.« — Ali ima vaš mož kakšna posebna znamenja, po katerih bi ga mogli spoznati? — Da, gospod, moj mož je rjav.

Hranilnica in posojilnica

reg. zadruga z neomejeno zavezo

V KAMN-KU

Sutan št. 22 (v lastni hiši)

Obvestuje hranilno vloge najugodnejše.
Do konca februarja 1932 sprejema tudi
neizgovorne tisočake. Za zamenjavo istih
ha preskrbel posojilnica sama.

Da bo bolj držalo. Učitelj: ... te bom že naučil neumnosti uganjati! Za kazen moraš stokrat napisati stavek: Jaz sem največji pesnik.

Za naš

naj se kupujejo naši domači
proizvodi:

prašek za pecivo, vanilin - sladkor,
rumenilo in pudring praški znamke »ADRIA«

Moderni otroci. »Mihec, bratec si dobil.« — Je pa res čudno, papa! Komaj je človek sam tu, ima že konkurenta.

OZEBLINE

Vas mučijo. Mele so 30 let. Mnogo sem se trudil, da bi jih odpravil. Slednje se mi je posrečilo s se-
staviti tinkturo »Sulfjodale«. Danes so moje noge
zdrave. Hočete ozdraviti Vaše noge roke? Tedaj
naročite še danes mojo zagajeno tinkturo »Su-
fjodale«. Steklenica 20 Din (predplačilo) na povzetje
30 Din pošle in se dobi pri

R. COTIČ, Ljubljana VII, Kamniška ul. 10a

Nova služkinja. »Ste že kje služili?« — »Seveda sem, dve leti.« — »In imate izpri-
čevalo?« — »Celih petnajst, in vsa so dobra.«

PREKLIC.

Podpisani preključem in obžalujem, kar sem
zaljivega govoril o Antonu Grilu, posestnikovem
sinu iz Malega Jelnika št. 8, pošta Blagovica, ter se
mu zahvaljujem, da je odstopil od kazenske tožbe.
Mali Jelnik, dne 15. decembra 1931.

Gabrovac Alojzij,

posestnik na Malem Jelniku št. 4, p. Blagovica

Izdatelj: Dr. Franc Kulovec.

Ure, zlatnino in srebrnino

kupite poceni in dobro
pri vsotki

H. SUTTNER
Ljubljana 1

Prešernova ulica št. 4

Razpošilja se na vse
kraje Evrope, Ameri-
ke, Afrike, Azije in
Avstralije

Lastna protokolirana
tovarna ur v Švici.
Ure v vseh cenah od
Din 44 — naprej
št. 120. Kovnasta
anker ura Din 44 —
s sekundnim kazal-
cem Din 79 —

št. 121. Ista z radijem Din 58 —, s sekundnim ka-
zalcem Din 94 —, št. 123. Budilna ura 16 cm visoka
Din 49 —, z radijem Din 76 —. Zahtevajte veliki
ilustrovani cenik zastonj in poštnine prosto od

H. SUTTNER, LJUBLJANA 1

Zanesljiva merila. Po čem spoznas v
Alpah, kako visoko si nad morjem? — Po
računu v hotelu.

Tihoten varok. Zakaj pa ne poravnas
svojih dolgov, ko si toliko podedoval? —

Ker nočem, da bi mi očitali, da sem se zdaj,
ko sem bogat, tako zelo spremenil.

Dva rada. Ve, moderna dekleta, niti ne
verste, zakaj so leže? — Kako da ne vemo?
Za gramofone!

Bolni na pljučih!

Tisoči že ozdravljeni!

Zahievajte takoj knjigo o moji
novi umetnosti prehranjevanja.

ki je že marsikoga rešila. Ona more poleg
vsakega načina življenja pomagati, da se
bolezen hitro pr maga. Nečn znojenje
in kašelj preneha, težja telesa se zviša ter
po pospevanju zlažoma bolezen preneha

Resni moške

zdravniške vede potrjujejo prednost te
moje metode in jo radi priporočajo. Čim
prej pričnete z mojim načinom prehr-
njevanja, tem bolje.

**Popolnoma zastonj in
poštnine prosto**

dobite mojo knjigo, iz katere boste črpali
mnogo koristnega.

Pišite takoj, zadostuje tudi dopisnica
Zbiralnica za pošto:

**GEORG FULNER, Berlin-Neukölln,
Ringbahnstrasse 24. Abt. 488.**

Brinje in fige

dobite vedno
v najboljši kakovosti pri **FRAN POGACNIK-u**,
Ljubljana, Dunajska cesta št. 67 (nasproti mitnici).

Nerodno povedal. Sodnik: »Na vsak na-
čin moramo napraviti konec tem tatvinam pra-
šidev, sicer ne bo nihče izmed nas varen!«

Spored živinorejske razstave je obsegal
sledenče tri točke: Ob dveh prihodi živine, ob
desetih prihodi častnih gostov. Ob dvanajstih
skupno kosilo.

REGENTIN Nov poklic

za dame in gospode z vpe-
ljavo strojnega pletar-
stva v hiši.

Zajamčen zaslužek ca.
1500 Din mesečno,

ker prevzamemo izgotov-
ljeno blago, plačamo za-
služek za pletenje in
dostavimo v izdelavo
prejo. Pišite še danes po
brezplačne prospekte na
Ploščna Pletarska 1-du-
stila, št. 6, Jos. p. Kallš,
arbor, Trubarjeva 7.

Na nogometni tekmi. Zakasneli gledalec
prihaja na igrišče sele po prvem polčasu. —
»Kako stoji tekma?« — »Nul nul.« — »To je
dobro, vsaj nisem nič zamudil!«

Priporočila se domaća tvrdo

I. KUŠLAN — KRANJ

metalska tovarna pletenja

katere izdeluje vse v to stro-
ko spadajoče izdelke kakor:

telovnike, puloverje, svilarje, kostime, majice,
sale, čepice, dokolenice, rokavice, nogavice in
druge volnene in svilene izdelke.

Blago konkurenčno v kakovosti in ceni.
Značen popust! Značen popust!

Dobil, kar je iskal. Nekoč je neki nebodi-
gatrega napravil med vožnjo na vlaku glasno
opazko, da bi podražil verne sopotnike: »Pe-
kla ni, saj Bog ne more spraviti skupaj toliko
goriva, da bi ga bilo dovolj.« — Duhovnik, ki
se je vozil v istem oddelku, pristaši prosto-
dušno: »Dokler bo Bog imel dovolj takih klad,
kol ste vi, ne bo prišel v zadrego za kurivo!«

Poročne prstane, budilke i. t. d.
kupite najceneje pri

JOSIP JANKO v Kamniku
na Slni nasproti farne cerkve.

Deslovno. Ko sva se seznanila, si mi de-
jal, da mi izpolniš tudi najmanjšo željo. —
Najmanjšo že, toda ti imaš samo velike.

Trda butica. »Pravite, da vas je kresnil
z železnim loncem po glavi, pa se vam nič ne
pozna.« — »Že res, toda videti bi morali, kako
se pozna loncu, gospod komisar!«

Brinje, fige in slive

za žganjekuho prodaja po najnižji ceni tvrdka
IVAN JELACIN, Ljubljana, Emonska cesta št. 2.

Ni hotel razumeti. »Že zopet hočeš v go-
stilno, čeprav veš, da moramo prihodnji teden
plačati najemnino!« — »Toda, draga žena, do
takrat se golovo vrnem.«

Za Jugoslovansko tiskarno: Karel Čeč.

Ured

